

OBECNÍ ZPRAVODAJ

Z obsahu vybíráme

- slovo starosty
- obecní mrchoviště
- duchovní okénko
- vítáme tě, děťátko ...
- školní okénko
- z literární tvorby
- FK Vrbsice
- společenská kronika

Vydává Obecní úřad ve Vrbsici

PROSINEC 2008

Vánoce, Vánoce přicházejí ...

rychle mezi obyvatelstvem a stalo se pevnou součástí vánočních zvyků. V Čechách se tento zvyk rozšířil koncem 18. století a býval spojený s vánočními hrami.

K symbolům blížících se vánočních svátků patří adventní věnec – původně ozdobené kolo. Čtyři svíčky symbolizují čtyři týdny, které zbývají do Vánoc, si dnes zapalují i lidé nevěřící. V současné době jde hlavně o pěknou dekoraci, která má zpříjemnit a navodit atmosféru blížících se vánočních svátků.

Zapalování svíček – tato tradice měla symbolizovat „správnou cestu“, příchod nového člověka na zem (narození Ježíše Krista), tedy v podstatě i překonání temnoty a návrat světla (kolem Vánoc je nejdelší noc a nejkratší den) a svátky mohou znamenat postupný návrat slunce. Původně měl adventní věnec svící 24 – na každý den adventu jednu. Dnes si vystačíme se svíčkami čtyřmi. První z nich zapalujeme čtvrtou neděli před Štědrým dnem a každou další neděli přidáváme další.

Říká se, že adventní věnec vznikl náhodou, když v osmnáctém století daroval bohatý kupec sirotčinci kolo. Děti si jej ozdobily a tento zvyk se začal šířit i mezi lidmi. Nedával se jen na stůl, ale věšel se také na zeď, pod strop – z toho možná vzešlo i dnešní věšení věnců na dveře.

A jak se slaví **Štědrý den**? Je to poslední den adventu. Už odedávna mu lidé připisovali mimořádný význam. Po celý den by se měl zachovávat přísný půst a ten musí dodržovat především děti, chtějí-li vidět zlaté prasátko. V tento den museli být bohatí k chudým štedří, rozdávala se almužna, koledníci dostávali výslužku – koledu, děti dárky. Brzo ráno se celá rodina chodila umývat ke studni, aby byli všichni zdraví a silní. V některých zemích začínal Štědrý den zdobením stromečku. U nás se tento zvyk zabydlel až teprve v devatenáctém století.

Nejdůležitější částí dne byl a je večer. Večeře měla být bohatá, ale sestavena z

postních pokrmů. Bývalo zvykem dát na stůl od všech plodin, aby se v příštím roce urodilo. K tradičním jídlům patřily polévky (z luštěnin, rybí, z hub ...), omáčka ze sušeného ovoce a také kaše (krupicová, prosná, jahelná). A samozřejmě nesměla chybět vánočka. Ta patří mezi nejstarší vánoční obřadní pečivo. Vánočky byly dříve nejoblíbenějšími dárky, protože vrchnost obdarovávala své poddané především jídlem a šatstvem. Štedrovečerní vánočky byly považovány za vybranou pochoutku. Přípravovaly se podle zaručených a osvědčených receptů a každý člen rodiny dostával svou vlastní vánočku.

Ryby byly obyčejným postním jídlem a až v sedmnáctém století přestaly být běžnou potravinou chudých. V té době převedla vrchnost na sebe všechna práva rybolovu a pytláctví se krutě trestalo. Ryby zmizely i z vánočních stolů a dopřát si je mohly jen bohatší rodiny.

Dnes slavíme Vánoce úplně jinak. Stoly jsou bohatě prostřeny – jen se prohýbají pod tíhou samých drobů, pod krásné nazedobenými stromečky jsou haldy drahých dárečků. Jaksi se nám to kouzlo Vánoc vytrácí a nahrazujeme to všechno věcmi.

Já bych Vám dnes chtěla popřát, aby byl ten Váš Štědrý večer opravdu ŠTĚDRÝ, aby Vám plynul v příjemné atmosféře v rodinném kruhu. A zejména, aby Vám všem příjemně plynul i celý příští rok – rok 2009. Aby Vám přinesl pevné zdraví a spokojenost mezi svými blízkými. Teprve s přibývajícím věkem si uvědomujeme, že to všechno je v životě to nejdůležitější.

Bohumila Bařinová

Tak jsme se tím letošním rokem zase přikodrcali do předvánočního času (psát začínáme v polovině listopadu).

Co jsou vlastně **Vánoce** a kde se vzaly? Tak si to zopakujeme.

Od pradávna asi nebylo normální šítet před Vánoce s nákupy, dárky a jídlem. Už téměř dva měsíce před nimi nás provází v každém obchodě při nákupu vánoční výzdoba, plakáty a reklamy nás upozorňují, že ten nejlepší dárek nakoupíte právě tady, z reproduktorů se ozývají koledy a Santa Klausové se pomalu, ale jistě snaží vystřihnout našeho Ježíška.

Vánoce jsou v pravém slova smyslu liturgickým svátkem, jímž křesťané oslavují zrození Krista v Betlémě. Svůj původ má svátek v Římě a sahá do 4. století. Křesťané jím překryli pohanský svátek boha slunce, slavený právě v době zimního slunovratu (Natalis solis invicti). Chtěli tak zdůraznit, že Ježíš je pravé světlo člověka a světa. Spolu se svátkem – zjevení je 25. prosinec vyvrcholením vánočního období, po době adventních příprav. Narození Ježíše je situováno do Betléma ve figurálním zobrazení svaté rodiny v betlémské stáji s dítětem Ježíšem v jesličkách, pastýři s ovečkami a třemi mudrci z východu. Tento zvyk – zobrazovat Betlém, je také doložen již ve 4. století a jako prostředek zbožnosti zlidověl především zásluhou sv. Františka a františkánů. Odtud se stavění jesliček šířilo velmi

SLOVO STAROSTY

Konec roku a s ním blížící se svátky vánoční, cítím povinnost poohlédnout se a udělat bilanci toho již pomalu minulého roku, s osmičkou na konci.

Uplynulý rok byl rokem slavnostním, prožívali jsme oslavu 100 let školy a sraz rodáků. Mám ještě v živé paměti to velké množství lidí shromážděné po mši svaté u kostela a následně průvodem ke škole. Ještě jsem neměl možnost poděkovat těm, kteří se na této oslavě podíleli, proto využívám této příležitosti a z celého srdce děkuji.

Opravy a stavby cest v obci

Tak jak jsem Vám v minulém vydání obecního zpravodaje slíbil, že mimo jiné práce bude strategie vedena k opravě a výstavbě nových cest v obci,

tak v letošním roce v této činnosti pokračujeme. V jarních měsících jsme dokončili dlažbu v uličce u pana J. Maincla, kde jsme položili 350 m² zámkové dlažby. Mezi touto

prací je nutné provádět různé další údržby v obci, sečení trávy, oprava chodníků a jiné. V letních měsících a na sklonku prázdnin, kdy probíhají tradiční vrbecké hody, je nutno obec uklidit a připravit na tuto největší slavnost v obci.

V měsíci září jsme otevřeli druhou stavbu a tady chci poděkovat firmě Syfany Vrbsice, která provedla vybagrování podloží pro výstavbu vozovky okolo domu pana Ošťáda. Tato stavba byla dlouhodobě naplánována s tím, že bude řešena komplexně, s návazností na chodníky mezi sklepy směrem ke kostelu a dolů okolo

bývalého domu p. Záruby a že bude odstraněna předzahrádka. Po jejím odstranění a rozšíření vozovky zadlážděním žulovou kostkou se křižovatka rozšířila, je přehlednější a hlavně bezpečnější. Cesta a chodníky jsou dlážděny zámkovou dlažbou. Díky tomu, že jsme na jaře zakoupili nakladač, je pro nás daleko jednodušší a hlavně rychlejší tyto práce provádět.

Dnes můžu říct, že díky technice, kterou máme jsme zahájili další stavbu. Ta byla plánována na příští rok a to příjezdovou cestu do dvoru mateřské školy a chodníku

za humny. Pokud nám počasí bude nakloněno, nebude problém cestu do mateřské školy zadláždit.

Chodník, který povede od pošty po parkoviště u obchodu Jednoty, začneme v

jarních měsících.

Dále budeme pokračovat v dláždění nebezpečných uliček. Na příští rok jsme nakoupili cca 600 m² dlažby. Tady chci poděkovat firmě Agra Vrbsice, která nám umožnila tento materiál uskladnit v jejím areálu.

V zimních měsících máme v plánu provést opravu sociálního zařízení v základní škole. Bude se jednat o demontáž stávajícího zařízení, které je již nevyhovující. Oprava bude prováděna dle projektové dokumentace.

V letošním roce jsme zaměstnávali tři

pracovníky na veřejně prospěšné práce. Tito pracovníci prováděli údržbu zeleně a starali se o pořádek v obci. Na mzdy těchto pracovníků jsme obdrželi dotaci z úřadu práce.

V posledním čísle zpravodaje jsem Vás informoval o rozšíření integrovaného dopravního systému Jihomoravského kraje. K návrhům jsme se s ostatními obcemi několikrát vyjadřovali.

Písemně jsme připomínkovali přestupní uzly, čipové karty a posílení spojů. Určitě nebude jednoduché skloubit celý systém dopravy, proto bude potřeba v začátcích vzájemná tolerance. Tento dopravní sys-

tém bude uveden do provozu 14.12.2008.

Vážení spoluobčané, dovolte mi, abych Vám z celého srdce popřál krásné a ničím nerušené prožití svátků vánočních a do nového roku mnoho zdraví, štěstí a osobní spokojenosti.

Vlastimil Bařina
starosta obce

VZPOMÍNÁNÍ NA VÁNOCE

My, starší věkem, odpovídáme na otázky vnoučat „ jaké byly Vánoce, když jste byli malí“ takto: Nikdo nám nedal žádný dárek, nedívali jsme se na televizi a přece byly Vánoce ty nejkrásnější svátky v roce. Chodili jsme na koledu a naši rodiče nás měli rádi. Odešli od nás, jen když přišla nemoc a nebylo léku, který by je vyléčil.

Den před Štědrým večerem padal tichounce sníh a na Vršeckém kostelíčku odbýjela desátá hodina večer. Pod kostelem ze sklepa se ozývá zpěv. Ale koledy to nejsou.

Vínečko se musí stočit, ochutnat a s kamarádama zhodnotit kvalitu.

Mladý ženáč Václav už má ve sklepeš taky všechno hotové a jde domů.

Doma ho čeká Andulka, která má zase uklizenou kuchyň, čisté záclony, lino napastované, jen ten kapr ve vaně se nehýbá. Andulka se chodí na něj každou chvíli dívat.

Václav přišel vesele domů, a aby své milované mladé ženě taky něco pomohl, rozhodl se, že kapra zabije. Andulka mu radila, aby kapra něčím udeřil. Václav vzal nůž a chtěl kapra zařiznout. Jenže kapr ožil, plácl ocasem a už byl pod stolem. A jak byl Václav posilněn

tím zlatým vínkem, nemohl kapra chytit. Tak se honili po uklizené kuchyni, až to tam vypadalo jak u řezníka.

Václav kapra přece jen dohonil, nadělal z něj řízky a šel spát. Spal spánkem klidným a vůbec nevěděl, že jeho ženuška znovu uklízí celou kuchyň.

Dnes se tomu všichni zasmějí, ale tehdy měli Andulka s Václavem velmi TICHÉ VÁNOCE. Proto pozor na kapra, ale taky na vínečko!

Marie Machovská

O vločce Bělince

Bylo léto. Na obloze nebyl vidět ani mráček, ale ... tak vysoko, kam lidské oko už nedohlédne, mráčky přece jen byly. Byly to mraky plné sněhových vloček.

Po létě přišel podzim. A na podzim začínají mraky se sněhovými vločkami sestupovat k zemi. Žádná z vloček se na cestu na zem netěšila tolik, jako Bělinka. Byla to ještě vločka malinká a život na zemi znala jen z vyprávění.

Starší vločky, které na zem létaly už spoustu zim, jí překrásný život na zemi vyprávěly. Hlavně pan Vločka vyprávěl Bělince po celé léto, noc co noc, svůj příběh:

„Každý rok se nejvíce těším na sestup k zemi. To Bělinko poletuješ krajinou a vidíš z té výšky skoro celou zem. Když letím nad městem, vždycky si prohlížím lidi. Jsou zvláštní. Tam dole je všechno tak barevné. Třeba střechy domů. Jedna je malá, druhá velká. Další červená, jiná černá. Vždy mě přechází oči úžasem. Ale ještě raději poletuji nad lesy, poli a loukami.

Bělinko, až poletíš, pořádně roztáhni ruce, ať se můžeš vznášet co nejdéle,“ radil pan Vločka Bělince. „Někdy, když fouká vítr, snažím se roztáhnout ruce co nejvíce a nechám se unášet větrem po okolí. Létám sem a tam a koukám na všechno kolem.

Má nejkrásnější zima byla ta, když jsem za pomoci větru odletěl až na dětské hřiště za městem. To je místo, plné houpaček, průlezků a děti si tam chodí hrát. Jednou se rozhodly, že si z nás vloček postaví sněhuláka. Jedna holčička běžela pro mrkev a uhlíky. Mrkev na nos a uhlíky na oči, pusu a knoflíky. Jiná zase utíkala pro starý hrnec, který nám daly jako klobouk. Zatímco kluci váleli sněhové koule, děvčata sbírala větvičky, aby svého kamaráda mohla ozdobit. Všechny vločky jsme se chytly za ruce, dokud z nás děti nepostavily sněhuláka.

To byla teprve bomba! Mohl jsem se celou zimu dívat, jak si děti hrají a sáňkují. Představ si Bělinko, že si s námi děti dokonce hrály, povídaly si s námi a pěkně se o nás staraly. Jakmile sněhulákovi upadl knoflíček, hned ho opravily. Všichni dohromady jsme tvořili jejich velkého kamaráda. Bylo to poprvé, kdy si se mnou někdo hrál. Každou zimu jsem létal krajinou a zakrýval svým tělem přírodu, aby si mohla odpočinout. A tenkrát? Tenkrát jsem opravdu byl šťastný. Uvidíš-li, Bělinko, dětské hřiště, snes se na něj, a čekej, jestli přijdou děti.“ Tímhle vždy pan Vločka končil své vyprávění o životě na zemi.

Po podzimu přišla zima. A blížil se čas, kdy pan Vločka, Bělinka i ostatní vločky svým kobercem pokrývají krajinu. Když přišel Bělincin čas, roztáhla ruce a zavolala na pana Vločku: „Já letím...“

Lenka Vlachovská

Zopakujeme si něco z vánočních a novoročních zvyků i pověr

- u ke štědrovečerní večeři muselo být prostřeno pro sudý počet osob
- u na stole mělo být devatero jídel, vše připraveno tak, aby se nemuselo od stolu vstávat
- u každý dostal pod talíř šupinu z kapra, aby se ho držely peníze
- u po večeři si vzal hospodář a po něm ostatní z mísy na stole ořech a jablko
- u rozlousknutý zkažený ořech věstil nemoc, hvězdička v jablíčku zdraví a dlouhý život
- u od stolu vstávali všichni společně, protože se věřilo, že kdo vstal předčasně, do roka zemře
- u pouštěly se lodičky z ořechů se svíčkou – kam se kdo dostane (tento zvyk se zachoval dodnes)
- u svobodná děvčata házela střevíčky – jestli se vdají
- u oblíbené bylo věštění z hrníčků
- u odlévalo se olovo

a na Nový rok se nemělo

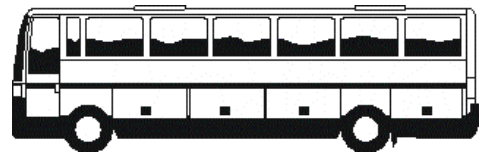
- b nic vynášet z domu – chybělo by
- b věšet prádlo přes silvestrovskou noc – přineslo hospodyni soužení
- b nesmělo se jíst kuře, husa ani další ptáci – uletělo by štěstí
- b nesměl se vařit ani zajíc – štěstí by uteklo
- b novoroční střepy znamenaly rozkrápaný celý rok
- b naopak dobrá rada nabádala, dát po ránu pusu každému členu rodiny, aby se v rodině držela láska a pohoda
- b vařit se mělo jídlo z čočky, aby se po celý rok držely peníze
- b před spaním se měl rozlousknout jeden oříšek, abychom si udrželi zdraví a dobrou mysl

Možná tomu všemu neuvěříte, ale zkuste to letos, třeba jen pro pobavení.

B.B.

Jak cestovat veřejnou dopravou od prosince 2008

Od poloviny prosince čeká obyvatelé Hodonínska, Veselska a Břeclavska změna ve veřejné dopravě. I do této oblasti se totiž rozšíří Integrovaný dopravní systém Jihomoravského kraje (zkráceně IDS JMK).

Co lidem tato změna přinese? Na prvním místě je možné jmenovat jednotnou jízdenku. Cestující, který jede například z Ratíškovic do Brna si totiž dnes nejdříve musí koupit jízdenku u řidiče autobusu, potom na nádraží jízdenku na vlak a pokud v Brně nejede jen do centra, pak i jízdenku na městskou dopravu. Po zavedení IDS JMK to bude mít snadnější. Již u řidiče autobusu si koupí jedinou jízdenku, která mu bude platit jak na autobus, tak na vlak a navíc i na městskou dopravu v Brně. Když pak porovná cenu, kterou zaplatí dnes a po zavedení IDS JMK, zjistí, že od prosince zaplatí za cestu méně.

Při kupování jízdenek u řidiče se proti dnešku nic nezmění. Cestující nahlásí řidiči cílovou stanici a ten mu prodá odpovídající jízdenku. Znalý cestující pak může urychlit odbavení tak, že řidiči rovnou nahlásí na kolik zón a jakou jízdenku požaduje. Pokud s sebou nechcete nosit denně hotovost, můžete si vybrané jízdenky nakoupit předem a stejně jako v brněnské městské dopravě si je označit u řidiče v označovací při nástupu. Vaše případné čipové karty zůstávají nadále v platnosti. Lze s nimi platit u dopravce, který je vydal. Mezi cenou jízdenek placených v hotovosti a kartou není žádný rozdíl.

V IDS JMK si velmi vážíme pravidelných cestujících. Jsou pro ně připraveny výhodné předplatní jízdenky s měsíční, čtvrtletní nebo roční platností. Cestování s nimi vyjde až o čtvrtinu levněji než při použití jízdenek kupovaných každý den. Předplatní jízdenky přitom fungují trochu jinak, než jste dosud byli zvyklí. Neprodávají se pro určitý počet jízd, ale umožňují neomezený počet cest v předplaceném území (zónách) po určitou dobu. Pokud tak například obyvatel Hustopeč jezdí denně do práce do Brna, může si o víkendu bez jakéhokoliv dalšího placení dojet například za známými do Dolních Bojanovic nebo třeba do Šakvic.

Pro děti a studenty máme připraven dostatečný sortiment zlevněných předplatních jízdenek. Pro jejich zakoupení mohou využít své dosavadní žákovské průkazy. Tyto jízdenky však neprodávají řidiči, ale je zapotřebí si je koupit v některém předprodejním místě – například na železniční stanici, případně autobusovém nádraží nebo i na poště. Řidiči jednorázové zlevněné jízdenky pro žáky a studenty neprodávají. Pokud Vaše děti nejezdí denně, mohou využít univerzální žákovské jízdenky zakoupené předem na železničních stanicích nebo autobusových nádražích.

IDS JMK cestujícím nepřinese jen ekonomické úspory. Velkou výhodou bude i tzv. garance návaznosti. Dnes například cestující z Tvrdonic u Břeclavi, kteří jeli do Valtic nebo Mikulova, neměli jistotu, zda na ně navazující spoj v případě zpoždění počká. V IDS JMK je tomu jinak. V každém jízdním řádu je přesně stanoveno, které další autobusy či vlaky na

příslušný spoj navazují a tyto spoje musí po maximální možnou dobu čekat. Pokud se tak nestane, mohou být příslušní dopravci finančně postiženi.

Další záležitostí, kterou cestující ocení, je výrazné zpřehlednění vedení linek i jízdních řádů. Podle jediné mapy se snadno pozná, jakou linku máte na své cestě využít, a rovnou si můžete spočítat, kolik za cestu zaplatíte. V jízdních řádech jsou nové odděleny odjezdy v pracovní dny a o víkendech. Odpadají tak časté zmatky a nejistota, zda vyhlédnutý spoj skutečně jede či ne. Výhodou nového řešení dopravní obsluhy autobusy IDS JMK je zavedení jednotného pravidla pro víkendy – všechny obce musí mít o víkendu minimálně 3 páry spojů (sobota, neděle, státem uznané svátky), což je jistě pozitivní změna pro mnohé obce, které v současné době žádné spojení o víkendech nemají a jejich občané jsou odkázáni pouze na osobní automobil. Velký důraz je v IDS JMK kladen na informovanost cestujících. Na webových stránkách [www.idsjmk.cz](http://idsjmk.cz) lze najít všechny potřebné informace pro cestování v IDS JMK, plány sítě, platné jízdní řády k vytištění, ceníky jízdného i tipy jak ušetřit. S předstihem si již nyní můžete zkusit vyhledat spojení platné od poloviny prosince na webové adrese: <http://idsjmk.timetable.cz>. Jízdní řády však mohou být ještě drobně upraveny.

Cestující, kteří potřebují zjistit informace o spojení, mohou využít jednotnou non-stop telefonní informační linku na čísle 5 4317 4317. Na tuto linku lze rovněž volat v případě, kdy se cestující setká s nějakým problémem v dopravě. Dispečer společnosti KORDIS JMK, která má IDS JMK na starosti, se vždy snaží cestujícím pomoci. V případě složitějšího dotazu lze poslat email na adresu: info@kordis-jmk.cz.

Před spuštěním systému každá domácnost v nově zaintegrované oblasti obdrží speciální informační leták s plánkem sítě, ceníkem a návodem, jak s IDS JMK cestovat.

CHRAŇTE SEBE I SVÉ OKOLÍ.
AKTIVUJTE SI BEZPLATNÉ SOS-ZPRÁVY.

Informace v krizových situacích pomocí SMS zpráv

Vážení spoluobčané,

Obecní úřad pro Vás ve spolupráci s Jihomoravským krajem pro Vás připravil nový způsob informování v krizových situacích pomocí moderního komunikačního kanálu – posílání SMS zpráv na Váš mobilní telefon. Nepůjde ale vždy jen o krizové situace, SMS zprávy Vám budou přinášet i řadu dalších potřebných informací z běžného života naší obce.

Pokud máte zájem dostávat informace například o hrozících povětrnostních vlnách (vichřice, přívalové deště, povodně, atd.), havarijních stavech v dodávkách elektrické energie, plynu, vody, o plánovaných přerušeních jejich dodávek, ale i řadu dalších důležitých informací, napište, prosím, SMS zprávu ve tvaru:

JMK mezera VRBICE mezera INFORMACE mezera ANO mezera PŘIJMENÍ mezera JMENO mezera CISLO mezera POPSISNE

(text SMS můžete psát jak velkými, tak i malými písmeny, vše ale pište bez diakritiky). Příklad SMS zprávy:

JMK VRBICE informace ano novak stepan 20

Tuto zprávu odešlete z Vašeho mobilního telefonu na číslo 900 77 03. Cena této odeslané SMS zprávy je 3,- Kč (vč. DPH). Ihned obdržíte zpětnou SMS zprávu potvrzující, že jste ze seznamu odběratelů informací zařazení.

hejtman Jihomoravského kraje
Ing. Stanislav Juránek

Zasláním SMS zprávy dáváte souhlas k tomu, aby Vám byly zaslány informace i od dalších subjektů zapojených do integrovaného záchraného systému, případně dalších subjektů jako například elektrárenské, plynárenské, vodárenské společnosti.

Posílání SMS zpráv je pro Vás zcela dobrovolné, proto budete-li chtít kdykoliv ukončit odběr informací, pošlete, prosím, na číslo 900 77 03 SMS ve tvaru:

JMK mezera VRBICE mezera INFORMACE mezera NE

Ihned obdržíte zpětnou SMS zprávu potvrzující, že jste ze seznamu odběratelů informací vyřazení.

Chcete-li zjistit, jaký je stav Vašeho přihlášení k odběru informací, pošlete na číslo 900 77 03 SMS zprávu ve tvaru:

JMK mezera VRBICE mezera INFORMACE mezera STAV

Informace, které Vám budeme zasílat, jsou pro Vás bezplatné. Vy zaplatíte jen zaslání přihlašovací či odhlašovací SMS zprávy za 3,- Kč (vč. DPH).

Je nám samé dobře informace Vám přejí
starosta obce Vrbiče
Vlastimil Bařina

Službu technicky zabezpečuje KONZULTA Brno, a.s., Veveří 9, 602 00 Brno, horká linka 541 128 530, hotline smshotline@konzulta.cz.
 (Pro operátora telefonní O2 je služba zajišťována ve spolupráci se společností Tanger computersystems, s.r.o.)

Dokončení automatizace knihovních procesů

Obecní knihovna Vrbice započala v roce 2002 proces automatizace knihovních procesů. Rozhodla se pro evidenci knihovního fondu v systému Lanius. Všechny nově pořízené knihy byly od roku 2003 již zapisovány do počítače a celý knihovní fond byl postupně převeden do elektronické podoby. V roce 2008 Obec Vrbice požádala pro Obecní knihovnu Vrbice dotaci z grantového programu VISK 3 k dokončení automatizace. Knihovna měla k dispozici modul Doplnování údajů, Online katalog, Výpůjční protokol a Ishare Sdílenou katalogizaci. Aby knihovna mohla zahájit automatizovaný provoz, bylo třeba zakoupit ještě modul č. 4 – Evidence periodik, scanner – čtečku čárového kódu a modul Revize knihovního fondu. Modul Evidence periodik je nezbytný pro možnost půjčování časopisů přes program Lanius, je jen třeba vložit do počítače všechna čísla časopisů. Modul Revize knihovního fondu bude využíván při revizích, kdy je třeba zjistit rozdíl mezi stavem skutečným a evidenčním všech dokumentů knihovního fondu. Scanner je využíván při každém kroku v programu Lanius. Každá kniha a v dohledné době i každý časopis jsou opatřeny štítkem s čárovým kódem. Pod tímto kódem jsou dokumenty knihovního fondu registrovány v programu. Zahájením plně automatizovaného výpůjčního protokolu bude zhodnocena práce a finanční prostředky, které již byly do automatizace knihovny vloženy. Převod záznamů do elektronické podoby byl velice časově náročný a konečně může být využit v praxi. Celý knihovní fond je v elektronické podobě, v současné době jsou evidována periodika, aby mohlo dojít ke spuštění výpůjčního protokolu v celé šíři. V programu Lanius jsou přehledně zapsány všechny výpůjčky a program také hlídá nedodržení výpůjční lhůty a zaplacení čtenářských poplatků. Obec Vrbice obdržela dne 02.06.2008 dotaci ve výši 14 000,- Kč od Ministerstva kultury Praha a dne 25.06.2008 byla dotace přeúčtována na základě vystavené faktury dodavatelům do výdajů. Celkové náklady činily 20 886,- Kč. Obec Vrbice hradila z vlastních zdrojů částku 6 886,- Kč.

Milada Bucňáková

Proč nemohou být všechny dny v týdnu dny úřední?

Úředníci vykonávají svou práci každý den. Proč tedy není každý den úřední? To je ode dne účinnosti nového správního řádu nejčastěji se opakující otázka. Abych na ni mohl odpovědět, je třeba nejdříve říci, čím se zásadně liší den běžný ode dne úředního.

V úřední den zastihnete v kancelářích konkrétní úředníky, se kterými potřebujete jednat. V neúřední dny, to už zaručit nelze. Mohou být, a také často bývají, mimo radnici v rámci svých služebních povinností. A nyní už jednoduchá odpověď na jednoduchou otázku. Všechny dny v týdnu nemohou být úředními proto, že je na radnici málo úředníků.

Dovedu si představit protáhlé obličejce a uštěpačné poznámky čtenářů. Pokusím se nicméně na průměrech vysvětlit, proč nelze odpovědět jinak.

Generál do kolonky „povolání“ vepíše „voják“. Stejně kolonku vyplní i pěšák, protože oba dva vojáky skutečně jsou. Na otázku, zda je bojeschopná armáda o tisíce generálů a jen deseti pěšáky, namítne každý z nás bez přemýšlení, že to je hloupost. V součtu jde nicméně o víc než tisíc vojáků.

S úředníky je to velmi podobné. Úřednických generálů v nejrůznějších centrálních orgánech je skutečně dost. Úředníků na radnicích, tedy těch „v první linii“ je opravdu málo.

Stihne-li jeden úředník vyřídit záležitosti deseti lidí za den, bude na sto záležitostí občanů potřebovat deset dní práce. Pokud by se práce měla stihnout v jeden den, muselo by být úředníků deset. Takový přepych si však česká radnice nemůže dovolit ani přesto, že už patříme mezi státy EU, kde je běžnou normou jeden úředník na sto obyvatel města.

Prezident republiky zmínil v novoročním projevu, že parlament schvaluje každý třetí den nějaký nový zákon. Naše malá země, která se počtem obyvatel celá vejde do jednoho amerického města, jich tak má více než Spojené státy. Dotazníky, studie, analýzy, razítka a podobné věci úřednické džungle situaci dále zhoršují. Připomenu jen, že nic z toho nevytvářejí „prvolinioví“ úředníci na radnicích. Ti občanům slouží stejně jako lékaři, prodavačky nebo třeba kadeřnice. Nedíváme se, že čekáme u lékaře, zanedáváme si, že v marketu by mělo být víc pokladních, ať nemusíme stát ve frontě a dobře víme, že se ke kadeřnici musíme předem objednat. Úředníkům na radnicích však neuznáme nic z toho. Naopak je často slyšet, že polovinu úředníků je třeba vyházet. Ptám se. Vyházet i lékaře, pokladní a kadeřnice? Vždyť jde přece o hodně srovnatelnou službu. Snížení počtu pokladních vytvoří u pokladen v marketech delší fronty. Domnívat se, že snížením počtu úředníků se zkrátí čekací doby je proto naivní.

Politici proto zvolili velmi populistický kompromis. Na srovnatelných 300 % práce oproti zahraničním úředníkům a našemu asi 70% technickému vybavení, rozhodli o 60% počtu úředníků. A jak se to projevuje?

Problematika je daleko a o hodně složitější, ale snad se mi alespoň částečně podařilo vysvětlit, proč nemůže být na české radnici každý den dnem úředním.

I samotní tvůrci zákonů veřejné správy píšou ve svých komentářích, že musíme srovnat počty úředníků s radnicemi vyspělého světa, chceme-li s nimi srovnat také úroveň služeb. Politici vědí dobře, že jinudy cesta nevede. Bojí se ale o hlasy voličů. Proto populisticky prohlašují, že počty úředníků je třeba omezit. Není se čemu divit. Volby jsou za dveřmi, a proto je třeba hlásat to, co chce občan slyšet. Souhlasím s nimi v případě, že chtějí omezovat počty úřednických generálů. Bez pěšáků, po kterých se chce, aby byli na dvou (ale i více) místech najednou, to nepůjde nikdy.

To, že úřední dny zůstaly nezměněny neznamená, že v ty neúřední najde občan uzamčené dveře a že se mu nebude nikdo věnovat. Nemusí ale zastihnout konkrétního úředníka.

Jiří Vodička

HODOVÁNÍ

Loňským školním rokem jsme se ve školce vlastně „prohodovali“. O tom už jste se mohli dočíst už v minulém čísle Zpravodaje. A jak to děti zvládly, o tom jste se určitě přesvědčili sami. Jednak při jejich prvním veřejném vystoupení – vlastně na takové veřejné generálce 11. května v kulturním domě ke Dni matek. Ale zejména na programu 17. května při oslavě 100letého výročí školy za kulturním domem. Tady vystoupení dětí sklidilo u všech přítomných obrovský úspěch, protože jejich výkony byly přirozené a roztomilé.

A nezůstalo jen u těchto dvou vystoupení. Dostali jsme totiž pozvání na folklórní přehlídku dětských sborečků do Břeclavi, které se konalo v pátek 20. června.

A tak jsme objednali autobus a společně s rodiči vyrazili. V kulturním domě v Břeclavi–Poštorné vystoupily mimo našich dětí také děti z Tvrdonic a Břeclavi–Poštorné, který vede fundovaný vedoucí pan Jaroslav Švach–dlouholetý vedoucí Břeclavánku. I přes tento handicap jsme opět sklidili velký úspěch u obecnostva a všichni naše děti moc chválili. Děti za své výkony dostaly občerstvení a nějaké slad-

kosti a putovali jsme k Vrbsici.

Na zpáteční cestě nám pan řidič Josef Otáhal zastavil v cukrárně v Podivíně, kde jsme trošku dali zabrat krojům zmrzlinou, občerstvili se a unaveni, ale spokojeni se vraceli domů. Naši malí „stárci“ Leošek Zálešák a Petřík Vykydal pokračovali v hodování ještě na hodech v Kobylí, kde si dali dokonce pochod na sólo a verbuňk s Vrbeckou chasou. Děti se také zapojily do průvodu při našich hodech. Tak skončilo naše hodování v loňském školním roce. A jak to bude letos? Několik dětí nám odešlo do první třídy, některé zůstaly a jiné nové k nám do školky přišly. Chuť do hodování však zůstala a hodujeme dál. I když zatím méně než loni. A už máme zase nové pozvání – opět do Břeclavi. Tentokrát do Staré, kde také vede folklórní souborek pan Švach (rodiče si tento kroužek platí). Musíme program ale upravit a obohatit.

Mimo hodování ale pracujeme také jinak a připravujeme pro děti bohaté činnosti. Byli jsme na výletě, v divadle, oslavili jsme Den dětí, objevovali jsme společně „svět“, hráli jsme rodičům divadlo a rodiče zase dětem – po divadle táborák, měli jsme školní olympiádu. Letos v září jsme měli na zahradě Dýňování s rodiči zakončené zase táborákem. Od poloviny září jezdíme s dětmi na plavecký výcvik do Hustopečí a měli jsme u nás ve školce divadelní představení – Jak šlo vejce na vandr. A připravujeme se advent – jeho zahájení – vytváříme výrobky na adventní jarmark, chystáme program. Těšíme se na adventní zastavení s rodiči při výrobě vánočních dekorací a děti se těší zejména na vánoční besídku. Zkrátka pořád se u nás něco děje, ale tancujeme pořád dál. Věřte, že děti to pořád baví.

B. B.

Kmotřenky na zabíjačce

Určitě všecí víte, jak to u nás chodívá při zabíjačkách. Sjeďte se celá rodina ze všech koutů republiky, zavolá se řezník, chlapi kleknou na prase a za chvíli už z kotle zavoní droby i s hlavou.

To se taky jednou v jedné rozvětvené rodině zabíjelo. Aby bylo dost tlačanky i jitrnic a jelit, koupila hospodyně ještě vepřovou hlavu a dvě kolena.

Maso v kotli pěkně bublalo a začalo se odlupovat od kosti a byl čas vybrat ho z kotle ven. Řezník poručil, aby někdo vařené hlavy důkladně obral. Dvě kmotřenky se hned hlásily, že hlavy oberou.

Každá si vzala vařenou hlavu do mísy, sedly si za kotel do závětrí a pěkně je obraly, že na nich mnoho masa nezbylo. Za chvíli začal řezník krájet játra, podbradky a ostatní droby a sháněl se po hlavách. Kmotřenky hned poctivě donesly ukázat, jak pořádně hlavy obraly, že prý byly jak „rozprádko“, jen se na jazyku rozplývaly!

Ještě, že byla navíc ta dvě koupená kolena, aby bylo co do tlačanky nakrájet. A řezník mohl být ještě rád, že tetičkám neporučil, aby i ta kolena obraly!

M. Kachyňová

U stařečků

Moji prarodiče - stařečci Ludmila a Josef Bártovi žili v chalupě čp. 73 na vrbeckém Šmidkově. Šmidkov je ulice táhnoucí se od hospody dolů, pokračuje kolem sklepů zvaných Na sklepech k nejdolnější části Vrbičky, k ulicím V zahradě a Na příhoně. Tam na silnici navazuje polní cesta kolem vinohradů a polí k rybníku zvanému Kalub. Šmidkov - nevím odkud se vzalo toto jméno, snad vzniklo odvozením jména Šmíd. Ke Šmidkovu se připojuje mnoho vedlejších uliček. Některé z nich jsou uzoulinké a sotva několik metrů měřící. Domky stály většinou každý o samotě a přiléhaly k nim miniaturní dvorky. Připadala jsem si tam jak v pohádkovém království skřítků. V „huličkách“ se dalo krásně hrát na „skovku“, na šipky a jiné hry. Chalupy Na Šmidkově byly buď selského vzhledu, s malými okýnkami, vprostřed domku byly dveře a po straně vedly vrata do dvora. Do některých domků se šlo přes dvorek ohrazený dřevěným plotem. Na dvorku vás od boudy vítá pes, v blátě se pleská hejno hus, kačen a na hnoji

Už zas krajina dýchá podzimem
a její dech je těžký, nevlídný.

Už zas krajina dýchá podzimem
a dech se krátí spolu s délkou dní.

Na jejích prsou jako těžký kámen,
ulehly mlhy, družky podzimu.

A vítr listům zem přikrývá,
jak teplým přikrovem na zimu.

I v korunách stromů se prohání
a zimomřivým ptákům čechrá peří.
Paprsky slunce se v mraky zahalí,
sotva se rozednilo, už se zase šerí.

Jen krákorání šedočerných vran
je slyšet krajinou v smutném
podzimním čase.

Pár dnů si vítr s listům pohrává,
nežli k nám přijde zima
v plné kráse.

Kachyňová 2006

se popelí pár slepic. Tak podobně to vypadalo i u naší stařenky. Slepíčky a ostatní drůbež byly ale zavřeny na malém oploceném dvorečku a zápraží domku bylo pěkně vydlážděné. Před okny do kuchyně a „izby“ měla stařenka věčně rozkvetlou zahrádku, v ní tulipány, kaliny i tmavomodré barvínky, petržel, cibuli i voňavý rozmarýn. Nad zápražím se táhla vinná réva a vprostřed dvorku stála jablonoň odrůdy Ontário, na níž si stařeček velmi zakládal. Už při vstupu na malý, ale vždy pečlivě zametený dvorek, na vás dýchla pohoda, klid a tento pocit vás tu už neopustil. Stařenka měla drůbež, radost pohledět a ve chlívkách vždy spokojeně chrochtalo prasátko a pomekávala koza. Vedle chlívků byla „pekařna“ s malou píčkou a kotlem na zabijačku. V rohu stály opřeny necky, v nichž stařenka právala, bylo tam i pár hrnců, ale víc už se tam nevešlo. Stařeččin domek, to bývaly kdysi dva samostatné domky, oddělené plotem. V dětství mě fascinovalo, že dům má dva vchody i dvě síně. Ze síně, jež byla vlevo se šlo vlevo do kuchyně a za ní do malé komůrky a i když byla bez oken, sloužila jako dívčí pokoj, v němž moje maminka i se sestrami spávaly. Veškerým nábytkem tam byla postel a skříň. V kuchyni býval tradiční venkovský nábytek, stůl a židle, kamna a police na nádobí. Zato v izbě se bylo na co dívat! Pěkná skříň z „vykládaného“ dřeva, a též taková truhla - kchostn, do něhož se ukládaly bělostné sušené, fěrtochy i brokátové šátky. Na něm stálo pár sošek a fotografií fešných děvčat v krojích i hochů ve vojenské výstroji, v naleštěných vysokých botách. Postel, jež byla nastlaná málem do nízkého dřevěného stropu, ukrývala pod vyšívaným přehozem výbavu peřin pro děvčata. Tato část chalupy sloužila po spojení těch dvou domů v jeden, jako takový výměnek. Když se některá z děvčat vdala, sloužil výměnek za dočasné útočiště. Kuchyně proto, pokud v ní právě nikdo nepřebýval, sloužila jako komora plná zavařenin, sušených bylin, ovoce, stál tam hrnec se sádlem. Pro nás vnoučata, se tam vždy našlo něco na zub. Stařečci bývali v druhé části domku. Vcházelo se taky ze dvora do sňíky, na níž navazovala komůrka na potraviny - mouku, cukr, vajíčka, fazole atd., zkrátka na všechno,

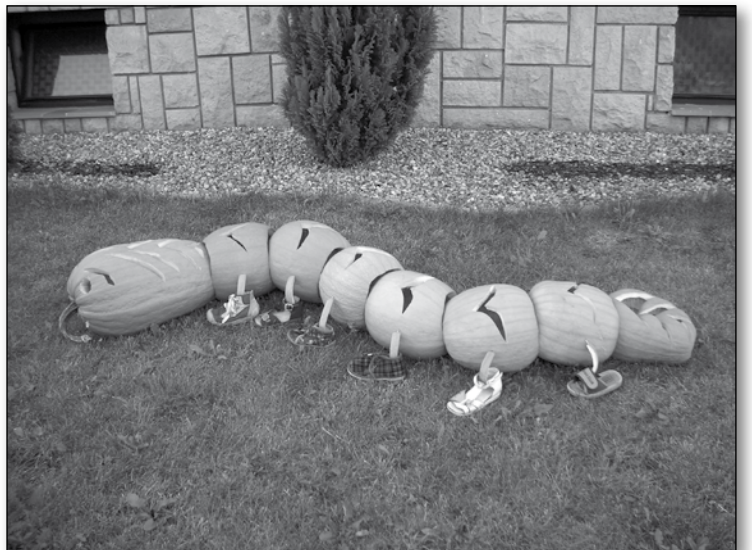
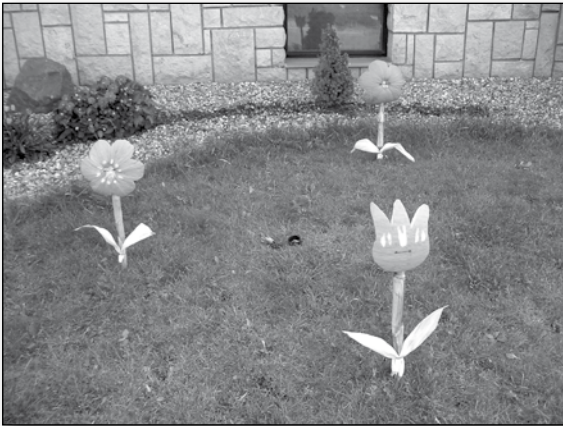
co je v domácnosti zapotřebí. V polici tam čekaly na použití všelijaké mlýnky, formičky na cukroví, kotčánky a různé koření. V síni stál kýbl s pitnou vodou a plechovým hrnkem. Nalevo v izběce byla postel přichystaná pro návštěvy, skříň plná sušené a jupek a na skříních to vonělo po panenských jabličkách. Když stařenka odněkud došla, sváteční šaty uložily v izbě, převlékly se do všedního a už běžely něco dělat. Ale jak stařečtiny sváteční šaty, tak i všední, byly vždycky čisté a nažehlené, jakoby celý den nic nedělaly a zatím byly neustále v jednom kole. Kuchyně byla naproti izbě. Na oknech kvetly celé léto muškáty.

Zem v kuchyni byla do běla vydrhnutá a po umytí se na ní prostřely noviny. Kdo do kuchyně vcházel, nahlídl okýnkem ve dveřích, zaklepal a po vyzvání vstoupil. Pamatuji si stařečka, jak sedí u stolu, čte noviny, stařenka zas, brýle na očích, buďto něco šila na šlapacím šicím stroji, nebo vyšívala. Jak uslyšela zaklepaní, nahlédla nad obroučky brýlí, šití odložila a už pobíhala, co by snesla dobrého. U stařenky mně nejvíc chutnal chleba s „kohútím mlíkem“, snad to bylo kačení sádla. A taky vařila čaj z devatera bylin. Zkoušela jsem mockrát uvařit si takový čaj doma, jeho chuť mám v živé paměti, ale nikdy mně už tak nechutnal. Za baráčkem byl vzadu ještě jeden dvorek se sýpkou na obilí, stála tam udírna a po pár schůdcích se scházelo pod šopu s dřívím a uhlím. Z ní se vyšlo dřevěnými vrátky na malinké náměstíčko, spíš takový plácek, kde kolem dokola stály domečky jak malované. Vedle vrátek, v kamenné podezdívce, byly dveře do sklípku na řepu a brambory, stařeček tam měli v bečkách víno a býval tam i škopík se zelím a zavařené maso. Protože domek stařečků tvořil takový polostrůvek, dalo se chodit kolem dokola a taky že jsme tam chodili, lépe řečeno lítali. U stařenky jsme trávili vždy kus prázdnin a domů se nám od nich nikdy nechtělo. Stařečci nás pohledem z branky provázeli až k hospodě a my jsme potají nakukovali mamince do kabely, protože od stařenky se nikdy nešlo s prázdnou. A tak je tam dodnes, i po tolika letech, pořád vidím stát ...

M. Kachyňová 2006

PODZIM U VLACHOVSKÝCH V ZAHRÁDCE

Obecní mrchoviště

Bylo to ještě v dobách soukromého hospodaření, když dolů Studýnkami vedla polní cesta, která zatačela velkým obloukem ke šterkové silnici, spojnici mezi Vrbicí a Bořeticemi. V místě, kde zaústovala do vzpomínuté silnice, stával Čáčkův starý dřevěný kříž, v roce 1938 vyměněný za kamenný. Vedle polní cesty, ve směru k Bořeticím, bývaly už jen krátké zácestky a hned za nimi bořetická Jezovítka. Už podle pojmenování lze usoudit, že v dobách minulých náležela čejkovickým Jezuitům. To když někdo ze spodního konce Vrbice hodně spěchal, třeba do Bořetic na vlak, zkracoval si cestu touto "polňačkou". Poblíž horní části zmiňované cesty býval malý, trávou zarostlý plácek, kterému se říkalo Obecní mrchoviště. Tehdy, před padesáti lety, stále platilo staré úřední nařízení, že uhynulá hospodářská zvířata je možné zakopávat pouze

na takováto vyhrazená místa. Podařilo se mi zjistit od veterinářů, že mrchoviště začala vznikat už za Rakouskouherska, někdy koncem 18. století. Tehdejší ministerstvo orby vydalo pokyny, jak nakládat s prasaty uhynulými na prasečí mor. Podle informací, které mi poskytli na Veterině, byly prý už tehdy určité pokyny, jak chovat prasata a jiný dobytek. Příčinou úhynu bývaly velmi často různé nakažlivé nemoci. Bylo zajímavé, že my, děti, jsme se mrchovišti vyhýbali a bylo to pro nás takové ponuré místo, ale až tam jsme se dostávali při pasení kozí a husí. Věřte, že na pastvě bývalo veselo, ale k onomu zvířecímu hřbitovu vždy převládala značný ostych a znatelný respekt. Jinak tomu bylo, když tehdy přitáhli do naší obce kočovní cikáni (dnes Romové). Jejich plachtou zakrytý obytný vůz, tažený obvykle vychrtlým koníkem, většinou zamířil na Měkýše, někam do míst za

dnešním fotbalovým hřištěm. Jak se to rozkřiklo po dědině, začaly hospodyňky urychleně zavírat slepice. Prvořadým zájmem kočovníků bylo zjistit, zda někomu v ony dny neuhynulo třeba prasátko. Pokud dostali kladnou odpověď, první jejich cesta vedla na mrchoviště. Prase vykopali ze země, obhlédli, posoudili a pokud jim vyhovovalo, byly potom na Měkýšách vepřové hody. Pro vykopané prase měli obvykle vysvětlení, že „zem už dávno nemoc vytáhla“. Obecní mrchoviště, hřbitov zvířat, zaniklo při úpravách pozemků po vzniku zemědělského družstva.

František Janošek

Kamínkování

Kamínek se už od září pilně připravoval na svůj třetí Předadventní koncert. Letos se konal 29. listopadu, tedy opravdu těsně před začátkem adventu. Pokud jste tam byli, určitě jste postřehli několik změn. Naše dlouholetá kytaristka Kristina Zborovská se s námi rozloučila, naopak přibyla řada nových tváří. Do několika písniček jsme poprvé zapojili cimbál. Také jste si mohli prohlédnout naše nová sborová trička. Jako hosta jste slyšeli pěvecký sbor Izmael z Klobouk u Brna. My jsme u nich v evangelickém kostele zpívali už dvakrát, a proto jsme jim chtěli pozvání oplátit.

Jak jste se možná někteří dozvěděli už na koncertě, chystáme s Kamínkem velkou změnu. Začali jsme pořizovat zvukovou aparaturu, která, jak doufáme, pomůže zkvalitnit naše výkony. Zatím máme dvě reprobodny, jeden odposlechový reproduktor, dva mikrofony a potřebnou kabeláž. Muzikanti se rozhodli pořídit snímáče na vlastní náklady. Co nám zatím chybí, je mixážní pult. Skládáme proto korunku ke korunce, abychom mohli ozvučení začít používat co nejdříve. Za každý Váš příspěvek mnohokrát děkujeme.

Ale teď už je advent, období zklidně-

ní, očekávání a přípravy na Vánoce. Pro Kamínek platí ovšem jenom to třetí, jinak je pro nás advent obdobím čilého ruchu. Jedna zkouška následuje druhou, upravujeme, hrajeme, zpíváme, zkrátka cvičíme, abychom před Vás o svátcích předstoupili připraveni a snad Vás ve chvílích vánoční pohody potěšili trochou dobré muziky. Řada z nás bude zpívat a hrát na půlnoční mši při tradičním předvedení Rybovy mše „Hej, mistře!“ Kamínek bude svým zpěvem doprovázet některou božihodovou mši, jestli to bude na 1. nebo 2. svátek vánoční se dozvíte na našich webových stránkách. Jako obvykle se podílíme také na přípravě Živého Betléma, na který se můžete těšit na sv. Štěpána odpoledne.

Děkujeme za Vaši přízeň a přejeme šťastné a požehnané svátky vánoční a vše nejlepší do nového roku.

Za Kamínek
Lenka Lubalová

Děti ve vrbeckém kostele

Stejně jako loni se po letních prázdninách scházíme při nedělní mši svaté s dětmi v sakristii kostelíka. A dá se říct, že letos hodně cestujeme – tedy jak se říká „prstem po mapě“. A cestování to není ledajaké. My cestujeme spolu s Pánem Ježíšem. Jednoduše jdeme po jeho stopách a zjišťujeme, kde všude během života byl, kde se zastavil, komu pomohl a kde se stal zázrak. A můžeme potvrdit, že toho procestoval hodně – a to tenkrát nebyly dopravní prostředky jak dnes. Všechno absolvoval pěšky...

Musíme také pochválit děti, jak se koncem října zodpovědně postavily k přípravě mše na poděkování za úrodu. A úkol to nebyl vskutku lehký – v obětním průvodu přinesly na oltář ovoce, zeleninu, bylinky a také chléb. Však všichni, kteří byli na mši přítomni, děti chválili.

A co pro Vás děti chystají dále? Na letošní Vánoce připravují opět Živý Betlém. Tentokrát pilně nacvičují podle scénáře Rudolfa Krenzera – V Betlémě není místo. A jestli Josef s Marií najdou alespoň kousek místa na přespání v Betlémě, který je zaplněný až do posledního místečka díky sčítání lidu, a co všechno se tu noc stane, můžete shlédnout opět 26. prosince (na Štěpána) ve vrbeckém kostele. A ochuzeny nebudou ani Vaše uši, neboť celá hra bude opět doplněna zpěvem naší chrámové scholy Kamínek.

Soňa, Dáša, Petra, Dana

Školní léta Lucie Janoškové - pamětnice doby roboty

Stařenka Lucie, rozená Hubáčková, nejdříve provdaná za Josefa Šimečka, se narodila 30. října roku 1830 na Vrbici v domě č. 1. Jejím otcem byl dlouholetý rychtář František Hubáček a matkou Magdalena – rozená Stávková z Čejkovic. Malá Lucie byla školačkou od svých šesti až do dvanácti let. Škola na Vrbici stávala v té době zhruba uprostřed návsi, dnes tam stojí domek rodiny Cačíkovy, č. 413 a vznikla po přestavbě ze selského čtvrtlánu v roce 1833. Prvním školním rokem malé Lucie byl rok 1836. Podle písemných záznamů byla celá škola postavena z pěchované hlíny a měla doškovou střechu. Příliš prostorná nebyla, protože měla jenom jednu větší jizbu – učebnu pro žáky a malou jizbičku pro pana učitele. Vyučující v té době docházel každé ráno z Kobylí a večer se vracel zpět. Ve třídě byli žáci rozdělení na „malou“ a „hrubou“ (tj. velkou) stranu, později se říkalo na první a druhé oddělení. Na „malé“ straně byli nováčci, kteří nastupovali v měsíci máji do školy a s nimi zde byli ještě ti, co v loňském roce nezvládli učivo, proto nepostoupili. Na „hrubé“ straně byli starší žáci, kteří už dovedli číst, psát a počítat. Jiné předměty se tehdy neučily. Každou sobotu odpoledne čítávali žáci evangelium, to stejné jaké se potom četlo v neděli v kostele. Náboženství učival sám rector (pozn. později se říkalo nadučitel). Často dětem vyprávěl biblické příběhy o židech. Nejvíce oblíbeným vyprávěním byl příběh o Josefu Egyptském,“ kterak ho bratři hodili do cisterny“ - podzemní nádrže a nakonec prodali do otroctví. Tehdy prý dojetím plakala celá třída i s rektorem, který si utíral slzy do velikého modrého kapesníku. Ve škole se učilo do dvanácti hodin polední, odpoledne potom do třech hodin. Školní docházka byla dobrovolná, kdo nechtěl tak děti do školy neposílal. Za učení se nic neplatilo. Rektora musela platit obec, kde byl trvale usazen. Podle zápisu v Místopisu Hustopečska dostávali učitelé od obce 60 zlatých a od r. 1850 80 zlatých ve stříbře za škol. rok. Ve školních letech školačky Lucie chodíval rector k obědu každý den do jiného domu, patřilo to mezi jeho práva. Rád jídával čočkovou polévku a často se vyptával žáků „bude-li mamička vařit čočovici“. Tam si potom zašel a dostal na „hliněný“ talířek oblíbenou polévku. Do čočovice si nakrájel „šíšky“ (knedlíky) a pořádně se najedl. Při odchodu hodněkrát děkoval a ptával se, „kdy zase budou čočovici vařit“. Když se zabíjelo, nosili děti do školy podbradky, jitrnice, jelita a kus chleba. Pan rector si to vše ukládal za okno.

Vybavení třídy bylo prosté. Byly zde dlouhé nahrubo zhotovené lavice, ale už hodně pozezané a počmárané. V předu stála na podstavci malá tabule, na stěně visel křížek a na boční stěně byl „kohoutek“ s písmeny. V zadním rohu třídy stála velká zelená kachlová kamna. Do kamen se přikládalo ze síně. Žáci si sebou přinášeli na topení chábí, proutí, turkynisko a podobné topivo, z čehož se dělali „věchýtky“ a těmi se přikládalo do školních kamen. Rozehrátá kachlová kamna dokázala udržet teplo až do dalšího dne. Při školní třídě byla malá místnůstka – jizbička pro učitele, vybavená pouze stolkem a židlí. Rector vždy míval pro žáky připraveno dostatečné množství husích brků, které seřezával, když se žáci učili „vóršrift“ (krasopis). Jinak děti ve škole psávali kamínkem na břidlicovou tabulku. Ve tří-

dě se při tom ozývalo pro uši nepříjemné skřípání. Z tabulek se napsané texty jednoduše smazaly hubkou. Někdy také psávali školáci „plavjazem“ (olůvkem) na papír, anebo na dřevo.

Plat pobíral rector také z desátků, které sedláci odváděli do Čejkovic, anebo také na Čejč. Dřevo na topení dostal přidělené z lesa. Stařenka Lucie si při vyprávění dokonce vzpomněla na jména učitelů, kteří v té době na vrbecké škole působili. Byl to např. učitel Bzenecký, Mráček, Ludwig, poslední v její vzpomínkách je uveden Šmahel, ale vyučujícími bylo určitě víc.

Václav Šmahel (nar. r. 1831, zemř. r. 1901) pocházel z Podivína a na Vrbici přišel učit v roce 1863. V naší obci učil děti až do r. 1898, tedy celých 35 let. Ze začátku bydlel i se svojí matkou na staré škole. Když byla v roce 1871 postavena nová patrová ško-

la i s radnicí (pozn. ta je tam doposud), přestěhoval se do přízemí školy, kde pro něj obec připravila byt. Později se oženil s Veronikou Janoškovou (nar. r. 1845), která dostala od svého otce Martina Janoška půllán č. 100 (nyní zde bydlí rod. Langrova). Rector Šmahel byl správcem vrbecké školy a ještě hospodařil na půllánu. Podle vzpomínání paní Ludmily Grégrové (č. 191), jsem se dozvěděl, že její babička Kateřina Komínácká – pocházela z Čejkovic, jako mladá dívka u Šmahelů sloužila. Bylo to v době, kdy rector bydlel ještě v přízemí školy. Až byl vyženěný dům č. 100 opraven, přestěhoval se do nového. V záznamech je zmíněno, že mimo jiné úpravy, dal odstranit z domu hluboký malovaný žúdr, střecha zůstala doškovou.

Vrbečtí školáci mívali také svoje radosti. Například dlouho bývalo zvykem, že vždy na svátek svatého Blažeje (3. února), chodívali dům od domu na koledu. Dostávali vejce, maso, omáček, mouku apod. Všechno, co vykoledovali přinesli do školy, kde jim matka rectora Šmahela uvařila oběd. Děti se dobře najedly, poklidily lavice ve třídě do jednoho rohu, pan rector vzal housličky a spustil muziku. Školáci potom v uprázdňené třídě tancovali a bavili se. Jednou se prý při této zábavě stalo, že rectorka nesla vřelou polévku a nedopatřením opařila malé děvčátko na krku. Děvče křičelo bolestí a tehdy hned zábava skončila. Opařený krk prý léčili tak, že na něj přikládali kvasnice.

Vždy na konci školního roku měli vrbečtí školáci zkoušku. Chodívali do Kobylí, kde jejich vědomosti prověřoval sám pan děkan s panem farářem. Žák, který učivo ovládal, dostal svatý obrázek a ti nejlepší – premianti, byli zapsáni do „zlaté knihy“. Naopak školák, který nezvládal učivo, byl zapsán do „černé knihy“. Jinak bývalo povinností všech starších žáků, aby se alespoň jednou za rok dostavili ke svatě zpovědi a ke přijímání. Každý rector měl kromě výuky ve škole na starosti také kostelníčení, zvonění zvonů ráno, v poledne a večer. Také zpíval na pohřbech, případně hrával v kostele na varhany. Ke svému učitelskému platu si mohl ještě přivydělat hraním v hospodě při muzikách. Trvale byl na Vrbici rector až za starosty Jana Janoška. Muselo to být hned po roce 1863, protože ve starých záznamech se uvádí, že rector Šmahel bydlel ve škole i se svojí starou matkou. Je taktéž známo, že zmíněný starosta byl v úřadě do r. 1870.

Kobylský rector, ještě v dřívěj-

ších dobách, jezdíval s vrchnostenskými úředníky vybírat naturální desátky od sedláků. Jeho činnost spočívala v tom, že zapisoval, co každý jednotlivý sedlák odvedl. Jednou se stalo, že povoz, který panské úředníky vezl, se hodně naklonil a rector spadl do zmoliny. Jeho dopad na zem byl tak nešťastný, že se nejen potloukl, ale si navíc zlomil nohu. Nešťastnému rectorovi po návratu domů, radil kobylský farář Pinkalský (působil zde od r. 1848), „aby se nechal ošetřit v Kloboukách, že je tam velmi rozumný doktor“. Jaké bylo ale podivné, když zraněný dostal na zlomeninu nohy jen jakési prášky! Stařenka Lucie dále vzpomíná, že v té době nebyli doktoři (lékaři) tolik „učení“ a někde dělali ranhojiče a mastičkáře zkušení sedláci. Taktéž některé selské ženy léčily zádach, vymašťovaly suché lámání a „sháněly„ souchoty.

Takto zapsal řídící Jar. Franc vyprávění o školních letech školačky Lucie Janoškové – starší sestry Václava Hubáčka. Tento článek o životě vrbeckých školáků, částečně ještě v dobách selské roboty, zachycuje jen část života lidí v naší obci. Záznam ve velmi zkrácené formě vyšel v jednom letním čísle Katol. Týdeníku, ale mně se podařilo získat jeho plné znění z archivu v Praze. Podrobnější informace bych chtěl postupně zveřejňovat v dalších číslech Obecního zpravodaje.

František Janošek

Duchovní okénko farnosti Vrbsice – prosinec 2008

Vánoce, stejně jako velikonoce odvozují své jméno z noci. V noci bychom čekali nejhlubší mystický text protože noc je symbolem tajemství. Avšak při vánoční půlnoční mši se nám předkládá překvapivě prosté vyprávění o tom, jak se chudým lidem narodilo dítě. Jenom rám tohoto příběhu je jakoby pozlacen: na počátku se vyprávění dotýká vysokého světa mocných a slavných – „vyšlo nařízení od císaře Augusta ...“, tak promlouvá Písmo svaté. To podstatné je vykresleno uprostřed: „Maria porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místa“. Písmo pak dodává: „v té krajině nocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda ...“. Pastýřský motiv se naplno rozezná v evangeliu čteném při vánoční mši.

Pozvání

Zveme všechny občany z Vrbsice do vrbeckého kostela na společné slavení svátků narození Ježíše Krista.

Na štědrý den bude sloužena mše svatá (půlnoční) už ve 22.hodin.
Při mši bude zpívat velký chrámový sbor slavnou Rybovu vánoční mši.
Boží hod vánoční (25.12.2008) oslavíme mší svatou v 11.hodin.
Při liturgii zazpívá dětská schola Kamínek pod vedením pana V. Hasíka.
Na svátek sv. Štěpána (26.12.2008) bude mše v našem kostele v 11 h.

Oznámení

Farní úřad obcí Kobylí, Vrbsice a Bořetice zve všechny občany na farní ples. Bude se konat 7. února 2009 v Kulturním domě v Bořeticích.

Dále farní úřad oznamuje, že v roce 2009 bude zorganizována pout' do Svaté země (Izrael)
Podrobné informace budou včas sděleny v průběhu roku 2009.

JSTE PŘIPRAVENI NA PŘÍCHOD DIGITÁLNÍHO VYSÍLÁNÍ??

www.DIGITVSAT.cz

Dodávka a montáž satelitní televize a DVB-T (set top boxů) za nejnižší ceny!!

Např: **CS LINK**, cena od 5490,- (na 2TV od 8500,-) – stabilní a kvalitní satelitní příjem **bez paušálu, časově neomezeno:**

ČT1, ČT2, ČT24, ČT4 SPORT, NOVA, NOVA CINEMA, PRIMA, PUBLIC, NOE, ÓČKO, STV1, STV2, JOJ, TA3.

Dále volitelná nabídka programů za příplatek – Viasat Explorer, Viasat History, Filmbox, Galaxie sport, Sport 5, JimJam (dětské), Spice plat., LEO TV, (erot.), Spektrum, HBO, CS FILM, Nostalgia.

K tomu navíc: nekódované zahraniční programy zdarma!

DVB-T (set top box) – přivezeme, zapojíme, vysvětlíme obsluhu. Ceny již od 1000,-

AKCE: zaměření signálu a zpracování programové nabídky – ZDARMA!

Registrace + info: technik.digi.tv@seznam.cz, tel: 722550739

Vítáme tě, děťátko, vítáme tě mezi sebe ...

Také v dnešním čísle Zpravodaje se dočtete, že byli uvítáni do života noví občánci naší obce, a kolik jich bylo. Ano. U nás na Vrbsici se děti stále do života vítají. Po listopadu 1989 většina úřadů s vítáním mrňoušků skončila v domnění, že je tento akt v myšlení lidí spjatý s minulým režimem. Ale není to tak, protože už naši předkové děti do života vítali. Je přece potřeba nové občánky uvést do společ-

mít rádi tebe“.

A jak vítali děti naši předkové? Krátce po narození čekal na rodiče první velký rodičovský úkol: Protože novorozeně bylo potřeba co nejdříve pokřtít, museli vyhledat vhodné kmotry a vybrat křestní jméno (to se dnes už musí napsat dopředu).

Ještě v 18. století se o kmotrovství běžně žádali lidé mimo rodinu, až v minulém století převládl zvyk vybírat si kmotry mezi příbuznými nebo v sousedství.

Být kmotrem se považovalo za čest.

Dítě mělo být pokřtěno nejdéle do tří dnů po narození.

V l a s t n í - ho obřadu se účastnil pouze otec, kmotři a porodní bába. Sešli se v rodině novorozence, tady dostali malé pohostění a pak se společně vydali na cestu do kostela. Před domem bylo mimínko vítáno výskalem

manželé Zímovi s dcerou Bárou kanýrkou. Červená – ochranná barva, se vyskytovala na celé vybavičce.

Po obřadu dávali kmotři dítěti pod hlavičku nebo za povijan „vínek“ - dárek na památku. Nejčastěji to bývaly peníze symbolizující blahobyt, růženec, později i náušnice, to všechno zabalené – „zavinuté“. Někdy se přidával i kousek chleba – chránící proti chudobě a špetka soli – ta pro moudrost a zdraví.

Po křtu se pořádala hostina, které se říkalo (a říká) křtiny. Na ni se zvali kromě kmotrů a porodní báby i příbuzní a sousedé. Každý se snažil připravit podle svých možností co nejlepší pohos-

maminky společně s miminky

nosti lidí – jaksí symbolicky lidem kolem sdělit: „Podívejte, tady je další človíček, přijměte ho mezi sebe, je jeden z vás“. A naopak – opět symbolicky sdělit svému maličkému: „Podívej, to jsou lidé a ty jsi jedním z nich. Měj je rád a oni budou

jíci dětmi z celé vesnice a cestou i dospělými, kteří mu přáli do života štěstí. Slavnostně oblečené děťátko nesla na rukou vždycky kmotra. Křestní vybavičku – zahrnující peřinku, kabátek, čepičku a povijan – dostávala nevěsta jako součást vybavy darem od své matky, někdy ji zdědila a také si ji mohla vypůjčit. Sváteční peřinka se šila z jemného plátna nebo drahého kanafasu. Povijan – stuha, kterou se zavazovala peřinka – byl hedvábný, později i pletený nebo háčkový. Nejhonosnější bývaly čepičky vyšívány zlatým i stříbrným dracounem, zdobené sklíčky, zrcátky, korálky, přizdobované skládanými stužkami a krajkovými

všichni účinkující

tění. Zatímco u chudých lidí se podával třeba jen chléb s máslem, pivo a kořalka, u bohatých se tato hostina podobala svatbě a zejména křtiny prvorozených dětí se oslavovaly i několik dnů.

A v čem své novorozené děti

manželé Bertovi se synem Janem

manželé Bílkovi s dcerou Adélkou

manželé Hasíkovi s dcerou Leonkou

maminky uspávaly? Přece v kolébkách. Je jen škoda, že kolébky zcela vymizely, ačkoliv ještě před nějakým časem byly běžným vybavením v mnoha domácnostech. Houpavý pohyb v kolébce totiž působí na dítě a na jeho vývoj velmi příznivě. Připomíná mu dobu, kdy se v těle

matky pasivně účastnilo rytmu její chůze a vnímalo také rytmus jejího srdce. Podobně jako jiné stereotypně opakované podněty i houpání dítěte uklidňuje a uspává.

B. B.

Cestovní agentura DaNiTour, Ivana Jurášová
Svárov 602, Velké Bílovice
TEL.+FAX: 519 346 620, 608 523 571
e-mail: info@danitour.cz

Cestovní agentura
DaNiTour
děkuje za přízeň
a přeje svým zákazníkům
současným i budoucím
šťastné prožití
vánočních svátků
a mnoho úspěchů
do nového roku.

Prov. Doba: PO-PÁ 16.00-18.00 + ÚT a ČT 9.00-11.00

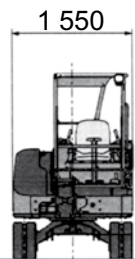
www.danitour.cz

*V letošním roce jsme vítali nové občánky celkem třikrát - 2. března, 8. června, 21. září.
Celkem 14 dětí (8 děvčat a 6 chlapců).*

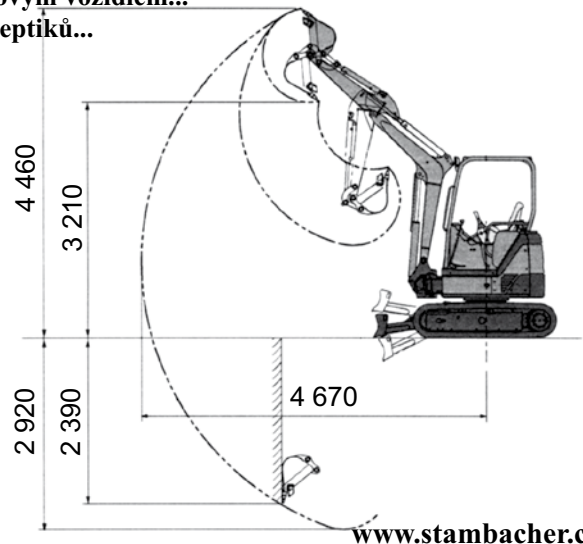
Než začnete stavět nebo upravovat pozemek, zavolejte – 777 794 440

Naše rapadlo Hitachi Zaxis 27U2 je malé, ale poskytuje mnoho velkých možností jak Vám pomoci.

- výkopy pro vedení a opravy inženýrských sítí, přípojky plynu, kanalizace, vody, elektřiny, šířka lžice 30 a 60 cm...
- úpravy pozemků, terénní úpravy, rypadlo je vybaveno radlicí „svahovka“ 120 cm s náklonem 45°...
- výkopové a zemní práce dle Vašeho požadavku, výkopy a odvoz starých stromů, možnost výkopu podél zdi...
- odklizení sněhu, pronájem kontejnerů a odvoz sutě kontejnerovým vozidlem...
- výkopy pro základy rodinných domů, garáží, bazénů, jímek, septiků...
- demolice objektů a odvoz kontejnerů na skládku...

**Vše pro vodu, topení a plyn včetně
náradí najdete v naší prodejně.**

www.stambacher.cz

Kontakt:
Štambacher s.r.o.
Za dvorem 5
Velké Pavlovice

Tel: 519 428 518
Mobil: 777 794 440
777 888 856
e-mail: josef@stambacher.cz

INTERNET VE ŠKOLE

V říjnu loňského roku končil ve všech školách celé České republiky projekt INTERNET DO ŠKOL. Většina z nich tak byla postavena před problém, jak dál s připojením internetu. I my ve škole jsme museli najít někoho, kdo nám připojení zajistí.

Firma SmartyNET z Bořetic, která se zabývá poskytováním telekomunikačních a datových služeb, nám nabídla bezplatný provoz s tím, že do budoucna by mohla na střeše školy zbudovat nový vysílač. Více o firmě najdete na stránkách www.smarty.net.cz

Mgr. Renata Horáková – řed. školy

ŠÍPKY, ŠÍPKY A ZASE ŠÍPKY

I letos nás tato mánie zastihla. První dva týdny nás září obdařilo teplým a krásným počasím, které bylo pro sbírání šípku přímo stvořeno. Rodiče i děti očekávali, kdy to všechno odstartujeme. 13. září to vypuklo a venku začalo být chladno. I tak se nám povedlo nasbírat celkem 160 kg.

Nejlepším sběračem se stal za pomoci celé své rodiny Matyáš Svoboda z 1. třídy, který nasbíral celkem

35,10 kg. Vítězný dort ale získali pátáci, kteří dohromady nasbírali 57,20 kg.

dort pro vítěznou třídu

Vítězní pátáci s dortem

Umístění tříd

1.	5.ročník	57,20 kg
2.	1.ročník	49,11 kg
3.	2.ročník	33,88 kg
4.	4.ročník	21,70 kg
5.	3. ročník	4,40 kg

Umístění jednotlivců ve třídě

1. ročník		
1.	Matyáš Svoboda	35,10 kg
2.	Celestýna Sedláčková	3,50 kg
3.	Klaudie Fridrichová a Adam Springer	2,50 kg

2. ročník

1.	Natálie Leblochová	16,50 kg
2.	Iva Janošková	7,80 kg
3.	Jan Zálešák	4 kg

3. ročník

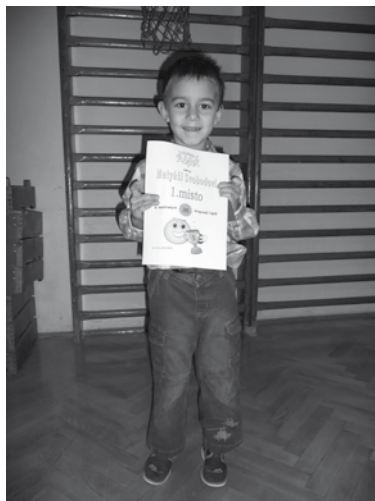
1.	Monika Rabušicová	4,40 kg
2.		
3.		

4. ročník

1.	Lucie Nováková	12 kg
2.	Magda Mikulicová	2,60 kg
3.	Míša Hanzlíková	2,50 kg

5. ročník

1.	Michal Bršťák	28 kg
2.	Lenka Horáková	9,50 kg
3.	Lukáš Babieska	9 kg

Matyáš Svoboda byl nejlepší

LÍPA U ŠKOLY

V parku pod školou stojí lípa. Strom, který je symbolem naší země, zasadil u školy na jaře v roce 1990 pan Sůkal, který u školy bydlí. Stromeček mu vyrostl doma v zahradce ze semínka, a tak ji přesadil do parku. Doufejme, že v něm bude růst ještě hodně let.

DĚTI MUSÍ DODRŽOVAT A MAJÍ RÁDY JASNÁ PRAVIDLA

I když dovádějí, křičí a vzpírají se, přesto chtějí výchovu. Jinak se nedokážou v životě orientovat.

Je většina dětí malými tyrany? Jsou nevychovatelné, rozmazlené a nezvladatelné? To je otázka. Odborníci soudí, že sami rodiče mají podíl na tom, že z jejich dětí vyrůstají tvorové, kteří si ničeho neváží a nic nerespektují. Pokud totiž svým potomkům nevštěpují žádná pravidla, nenaučí se je dodržovat a stávají se nezpůsobilými pro život.

Pro výchovu dětí existuje spousta různých rad, poradců a receptů. Psychologové v poradnách pro rodinu, partnerství a vztahy si sestavili seznam, který by mohl rodičům pomoci se zorientovat. Inspirujte se pěti pravidly pro výchovu a radami, jak je plnit.

1. Nerozmazlujte mě

Ano, brečí a vyvádějí, když hned nedostanou, co zrovna chtějí. Ale tím jenom testují, jak daleko mohou zajít. Ve skutečnosti svým chováním děti říkají: „Nerozmazluj mě. Já vím, že nemohu mít všechno, já tě jenom zkouším.“ Děti chtějí znát své hranice. Přes veškeré protesty a křik musíte umět říci včas NE. Jen tímhle přístupem děti naučíte, že si nemohou vždycky prosadit svou. To se jim bude v životě hodit.

2. Buďte důslední

Říkejte Ano, když ANO myslíte, a Ne, když myslíte NE. A u toho zůstaňte. Takhle se chovají spolehliví rodiče. Nedůslednost děti znejistuje.

Už nestor české dětské psychologie Zdeněk Matějček říkal, že více než slovy se děti učí příkladem svých rodičů. Když děti vidí, že rodiče činí jasná prohlášení a stojí si za tím, co řeknou, dává jim to jistotu. Když žijí mezi pravidly, naučí se sebeovládání. Rodiče by proto měli být majáky, o kterých se ví, kde stojí a na které útesy upozorňují. Partnerství a autorita si nemusí odporovat.

Včelí úl

Včely mě zaujaly hned jak jsem je spatřil. Můj děda znal dobrého včelaře pana Jánoška, který má 30 včelstev. Děda se zeptal pana Jánoška, jestli by mě nemohl učít. Teď vám povím, co mě pan Jánošek naučil o úlu.

Úl je včelí dům, skládá se z víka, medníku, plodníku a podmetu. Podmet je úplně na spodu a je to vlastně pro včelky takový vchod do domu. Každý podmet má jinou barvu, někdo si myslí, že je to proto, aby úly byly veselé, ale včelky poznají barvu a tak snadno treť do úlu, v kterém jsou doma. Když včelka přistane v cizím úlu, tak jí domácí včelky vyženou. V plodníku včelí královna klade vajíčka, z kterých se později vylihnou nové včelky. Mezi plodníkem a medníkem je mateří mřížka, přes kterou se dostanou jenom včelky. Je tam proto, aby královna nekladla vajíčka do medníku. V medníku dělají včelky med a skladují pyl. Včelky všechno, co larvy, které se z vajíček vylihly, potřebují, přinesou. V medníku tak zůstanou plásky jenom s medem, které se několikrát v roce v medometu vytočí.

Děda Jánošek mě všechno o včelkách učil. Už mám svoje tři úly, do kterých jsme přestěhovali první včelky. Přes zimu si tam zvyknou a od jara už se o ně budu starat sám. Moc se těším, až na jaře vyletí a já budu mít svůj první med.

Michal Bršťák 5. ročník

Z HODIN ČJ

Žáci pátého ročníku se učili v českém jazyce podmiňovací způsobu a měli napsat v úkolu navíc pět vět o tom, co by dělali, kdyby se přes noc stali dospělými.

Katka Galová

Stala bych se maminkou a měla miminko a manžela. S manželem bychom šli na ples. Babička by hlídala miminko. Po plese bychom šli ještě na procházku. Z procházky bychom došli domů.

Lenka Horáková

Šla bych si udělat řidičák, abych mohla jezdit autem. Potom bych se s někým vdala. Postavili bychom si dům. S manželem bychom měli děti a jeli na dovolenou.

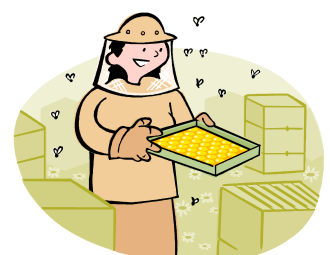
Stala bych se babičkou, a potom stařenkou. A měla bych vnoučata. Nakonec bych umřela a moje děti by mně udělaly pohřeb.

Šuje. Chce to ale opravdu důslednost a trpělivost.

Za posledních dvacet let se česká společnost výrazně změnila. Změnily se i děti. Jsou oblasti, ve kterých mají mnohem více vědomostí, více znalostí. Na druhou stranu mají velké vyjadřovací problémy. Mají více informací, ale chybějí jim základní prožitky. Největším problémem je vyjadřování a to jak výslovnost, tak obsahová stránka. Je důležité, aby děti naslouchaly vyprávění příběhů a pohádek. Některé děti si neví rady se svými vrstevníky, mají horší a složitější samoobslužné návyky – neumějí se oblékat, svlékat, najíst se, obouvat a používat WC apod. Nejtěžší je takzvaná volná výchova, která se dnes mnohdy prosazuje - že si děti mohou dělat, co chtějí.

Stanovení a hlavně dodržování daných pravidel je nutné zejména v zájmu bezpečnosti dětí.

Učitelky mateřské školy

Z LITERÁRNÍ TVORBY ŽÁKŮ ZŠ VRBICE

BRUSLE

Mým oblíbeným sportem je jízda na kolečkových bruslích. Skoro každý den na nich někoho vidím jezdit.

A já jedny takové brusle mám doma také, a proto vám je teď popíši.

Mé brusle mají čtyři gumová kolečka a jejich rozměr je 70 mm a tvrdost je abec 5. Jejich barva je černooranžová. Vázání je na tkaničky, suchý zip a vroubkatý řemen. Brzda se nachází na pravé brusli za kolečky. Nesmí se na nich jezdit přes písek a hlinu, jinak se zanesou ložiska.

Neumím na nich ještě jezdit z kopečka. Jezdím na nich na hřišti nebo s rodiči jezdíme do Ratíškovic na cyklostezku. Už jsem na nich i hodněkrát spadl. Jízdu na bruslích mám rád a dá se na nich zažít i hodně legrace.

Lukáš Babiska 5. ročník

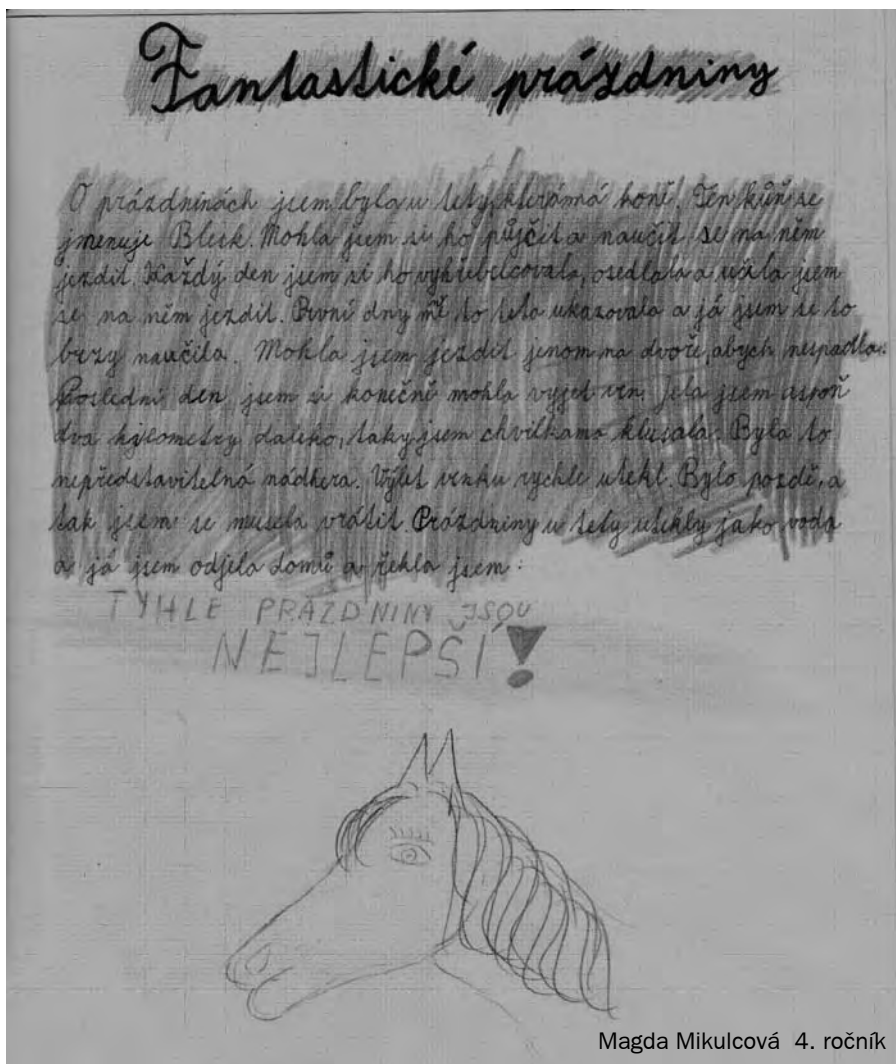
Jolana Bezděková, bývalá žákyně 9.B ze ZŠ Kobylí, získala v květnu letošního roku první místo v kraji v literární části soutěže Evropa ve škole. Tady je její příběh, který si sama vymyslela a napsala.

Domů jsem přišla ze školy unavená. Nic mě nebaví. Trápí mě, jak se na mě každý dívá, jako bych byla z jiné planety. Určitě mě každý pomlouvá a směje se mi za zády. Honí se mi hlavou. Taky se mi nedaří ve škole. Potřebovala bych si s někým popovídat, s někým, kdo by mi rozuměl a bral by mě takovou, jaká jsem. Nikoho takového ale neznám. Už mě nebaví trápit se sama svými problémy. Jdu raději spát.

Převaluji se ze strany na stranu, nemůžu usnout. Neustále mě pronásledují výčitky učitelů, jejich rady jak se zlepšit. I tátovy výtky, že bych měla mamince víc pomáhat s domácností. V uších mi zní šťastný smích spolužáků.

„Ach jo...“ povzdchnu si. Vtom se ozve ze tmy pokoje: „Co tě zase trápí?“ Leknutím se posadím. Pak skočím k vypínači a rozsvítím. Nikoho nevidím. Podívám se do skříně, nikdo tam není. Zhasnu, ale hned zase rozsvítím. „Zhasni, nebo ti zmizím,“ varuje mě hlásek. Najednou si uvědomím, že je mi nějak povědomý. „Super, takže se mi to nezdálo“, oddechnu si. „Kdo jsi?“ ptám se. „No hádej. Jsi sama doma, ... ve svém pokoji, ... nikde nikdo. Kdo teda můžu být?“ zkusí mě. „Nevím... Strašidýlko Emílek?“ žertuji. „Hahaha, vtipná jako vždy,“ odvěti. „Nevím, kdo si tu potřebuje pokecat, dodá.“ „No, já,“ připustím nesměle. „Dobře, tak začneme.“ Já jsem totiž své svědomí. Ten hlásek, který ti občas radí, co a jak. Teď si můžeme otevřeně promluvit o tvých problémech,“ nabízí.

„Nikdo mě nemá rád!“ vypadne ze mne. „Nesmysl,“ oponuje. „V tvém okolí je nespočet lidí, kteří tě mají rádi, ale ty je nechceš vidět. Co třeba máma? Nebo sestra, s tou si přece rozumíš“ připomene mi. „Možná je to tím, že nemáš ráda sama sebe,“ zaskočí mě svou upřímností. „Máma a celá rodina mě mají rádi,“ připustím. „Ale já potřebuji opravdové přátele. Podívej se na všechny mé kamarády. Jak jsou všichni proti mně dokonalí. Holky ze třídy mají dobré známky, skvělou postavu, moderní oblečení. Ale já mám pocit, že mezi ně nezapadám. Jsem tlustá, v žákovské samé trojky, oblečená po sestřenicích a...“ Nenechá mě domluvit. „Přestaň!“ okřikne mě. „Přestaň se litovat. Každý je nějaký. Víš, jaká by to byla nuda, kdyby byli všichni stejní?“ „Nevím, co mu mám říct, vlastně má pravdu. A to už slyším jeho hlas: „Musím ti připomenout tvé dobré stránky. Stačí, když budeš po pravdě odpovídat,“ pokračuje. „Má někdo takové velké hnědé oči jako ty?“ zeptá se. Váhavě odpovím: „Ne.“ A vzpomenu si, jak spolužačky říkaly, že by chtěly mít moje oči. „Kdo je ve třídě nejlepší v chemii?“ vyzvídá. „No, já,“ připustím. „Komu nejvíc věříš?“ nedá mi pokoj. „No,

Dušíčky

V neděli 2. listopadu 2008 jsme se vydali celá rodina, to je já s maminkou, tatínkem a bratrem Andrejem, na hřbitov. Tento den totiž všichni vzpomínáme na všechny zemřelé. Smutnou náladu, kterou tento svátek přináší, zlepšilo se nezvykle teplé počasí. Bylo moc krásně, svítilo sluníčko a teplota se vyšplhala až k 18 °C. Všechny hrobečky byly krásně nazdobené, všude svítily svíčky, hlavně na hrobech mladých lidí.

My potřebujeme hodně svíček, jezdíme do Hustopečí, Bořetic a sem, na Vrbici. Všude jsme postáli a na všechny zavzpomínali. Hlavně na mou hodnou prababičku, taky pradědečka a rodiče už i na některé kamarády. Ve vzpomínání jsme pokračovali i doma u dobrého, voňavého čaje s medem. Tento den máme všichni moc rádi

Adriana Pazderková 3. ročník

po tom, co jsem tak hloupě svěřila svoje tajemství největší drbně na škole, asi sobě a už se mě neptej," dodávám. Ale hlas nedá pokoj a pokračuje: „Tak si dávej pozor, co komu říkáš, se starostmi se svěť třeba sestře. Ve škole si nepřijemných spolužáků nevšímej, chtějí tě jenom naštvat. Až se ti zase nebude něco líbit, vzpomeň si na náš rozhovor a začni se usmívat. Uvidíš, jak se ti svět hned rozjasní. „Budu,“ slibuji. „Ale když se začnu hlídat, nezměním se? Budu to pak já?“ dávám najevo své obavy. „Ne, neboj se. Každý se mění, ale je potřeba, aby se měnil k lepšímu. Ty ale nemáš zapotřebí měnit se příliš. Zůstaň taková, jaká jsi. Jen se na svět dívej veseleji...“ Jeho hlas slábl, slábl a po chvíli ho neslyším vůbec. Ale je mi fajn.

Probudím se, udiveně se rozhlížím po pokoji. Mám takový zvláštní pocit, že se něco stalo. Všechno je ale na svém místě, nikde žádná změna. A přesto je pokoj nějaký jiný, hezčí. Rozhlížím se, když tu si všimnu papírku, který leží na zemi. Zvědavě ho zvednu a čtu: „USMÍVEJ SE!“ chvíli nechápu, ale nepátrám po tom, kde se tu vzal. Cítím se šťastně. Ani si to neuvědomím, ale při pohledu do zrcadla vidím, že se usmívám. To je dnes ale pěkný den...

FK Vrbsice 1959

Ohlédnutí za sezónou mužů

V příštím roce oslaví náš fotbalový klub 50. výročí založení a tím nejlepším dárkem pro všechny hráče a především fanoušky by určitě bylo vítězství ve skupině a postup do III. třídy. V současné chvíli hraje náš oddíl IV. třídy sk. C a jak si někteří z vás jistě všimli, jsme po třinácti kolech na prvním místě ve skupině se třiceti čtyřmi body a celkovým skóre 56:8, což mluví samo za sebe. Ovšem zdání klame a zas až tak jednoduché to taky nebylo. Vzpomeňme například na hody a spoustu neproměněných šancí v prvním poločase, nebo Němčičky, kde nám pan Veverka ukázal, jak to vypadá, když někdo řekne, že „nás zaříl rozhodčí.“ Ale pěkně popořádku. Kdyby někdo, kdo v loňském roce chodil na fotbal, odjel na dlouhou dovolenou a za několik měsíců se vrátil podívat na stejné mužstvo, asi by se nestačil divit.

A kde že se to na tom kopci všechno vzalo? Takovým základním kamenem byl příchod Milana Herůfka. O jeho přínosu na

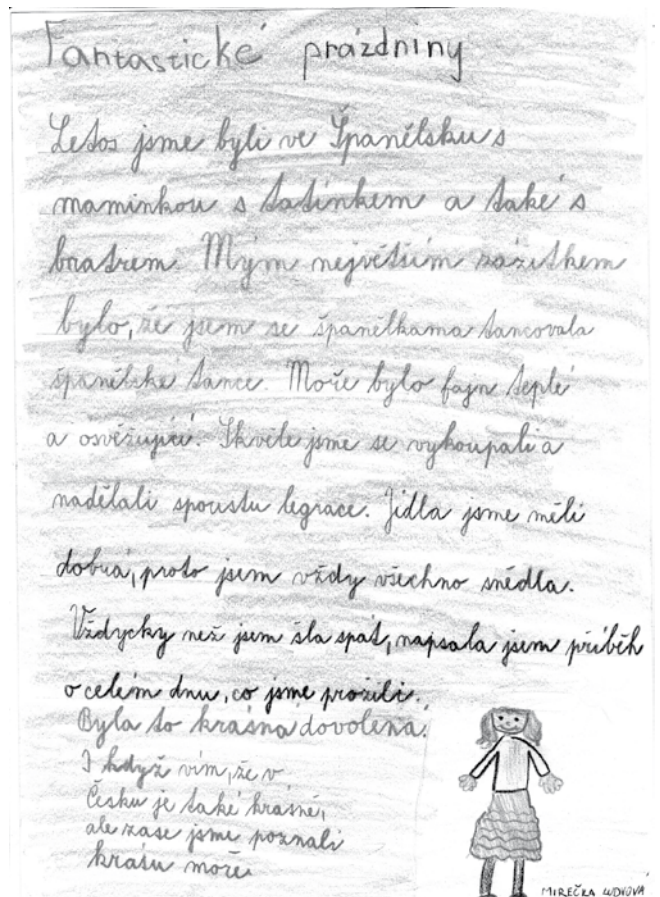
hřišti se nemusíme bavit, ale on zafungoval jako pomyslný motor pro příchod dalších krajánků a jeho přítomnost dodává mužstvu klid a jistotu. Dalším výrazným faktorem úspěchu je David Mikulica, který dává hře tvar a hlavně sebou dokáže strhnout i ostatní. A tak to po několika letech na tréninku vypadá tak jak má a na naší hře to jde znatelně vidět. David na sebe vzal zodpovědnost a s jeho výkony rostly i výkony ostatních. No a proto jsme mohli vidět, jak například Laďa Mikulica se Staňou Herzánem „hoblují“ po křídle nebo Zdeňka Horčičku, který v sobě probudil čich na góly a je v této době nejlepším střelcem soutěže. Povedl se mu dokonce možná až historický kousek, když proti Nikolčicím nastřílel neuvěřitelných deset branek! Kapitola sama pro sebe je návrat Jirky Kubíka! Na jeho hře je asi nejvíc vidět zkušenost a vyhranost z jiných soutěží a ve svém věku je pro nás do budoucna velkou perspektivou.

Neměl bych zapomenout ani na trenéra. Libor Knápek zaceřil místo, na které se hledal dva roky vhodný kandidát. Je velice důležité, že si jako trenér našel respekt a úctu všech hráčů bez ohledu na věk, a hlavně je názorově

nezávislý na vrbeckém fotbalovém vedení bez jakýchkoliv předpokladů a příbuzenských vztahů, což mu dává velkou výhodu před všema „strýcama“, co by mohli být na jeho místě. Je schopen vyburcovat hráče ke skvělým výkonům a pozvednout jejich

#	Tým	PZ	V	R	P	VG:OG	Body
1.	FK Vrbsice 1959	13	11	1	1	56:8	34
2.	Hustopeče B	13	8	4	1	23:14	28
3.	Němčičky	13	8	3	2	33:12	27
4.	V. Hostěrádky	13	7	1	5	24:18	22
5.	V. Němčice B	13	6	3	4	21:11	21
6.	Bořetice B	13	6	1	6	35:28	19
7.	H. Bojanovice	13	5	3	5	21:21	18
8.	Diváky	13	5	2	6	23:27	17
9.	Klobouky	13	3	5	4	9:14	14
10.	Starovičky B	13	4	2	7	23:40	14
11.	Kobylí B	13	3	3	7	17:28	12
12.	Nikolčice B	13	2	2	9	17:49	8
13.	Kurdějov	13	1	0	12	9:41	3

sebevědomí. Jako příklad můžu uvést třeba Michala Sýkoru v naší brance. Takový nárůst sebevědomí a formy jakou jsme mohli vidět u něj, nejlépe vystihuje to, co s hráči udělá psychická pohoda a v neposlední řadě také plně tréninkové nasazení. To, že vedeme tabulku, samozřejmě není jenom zásluhou výše jmenovaných, ale celého mužstva, které táhne za jeden provaz a tak patří pochvala a poděkování všem hráčům, ať už hrají devadesát minut

Miroslava Ludvová 4. ročník

nebo jen poslední čtvrtrodinku.

A jak že jsme to vlastně hráli? Začalo to přáteláckem s Terezínem. Vyhráli jsme 4:2, nepředvedli sice žádný krásný fotbal, ale od tohoto zápasu začala pomalu zářit hvězda hrající pod pseudonymem Kuba. K dalšímu přípravnému utkání jsme se vydali na Čejč, kde už jsme pomalu začínali předvádět krásnou technickou hru. David začal tvořit, připravovat šance a tak jsme v pohledném zápase nastříleli šest gólů a těšili se na první mistrák. K němu k nám přicestoval Kurdějov. Po protrápeném prvním poločase jsme se rozstříleli, nasázeli soupeři šest branek a Jirka Kubík se blýsknul hatrickem. Následoval prohraný zápas v Bořeticích, ve kterém jsme nedokázali udržet vedení, nechali se rozhodit špatným výkonem domácího rozhodčího a prohráli 3:2. Další zápas, hody, spousta neproměnných šancí v prvním poločase a skvělých posledních deset minut. To byly Hustopeče

B, vítězství 4:0 a střelecké probuzení Zdeňka Horčíčky. Následovaly Klobouky, rozrůstající se marodka a spousta kluků na dovolené. V improvizované sestavě jsme zvítězili 4:0 a začali se přibližovat špici tabulky. Od tohoto zápasu jsme byli nuceni hrát všechna další domácí utkání v Kobylí a to kvůli plánované rekonstrukci kabin a hrací plochy na našem hřišti. S béčkem Němčic jsme sice odehráli nepříliš pohledné utkání, ale zvítězili 3:0 a získali tak velmi cenné tři body. Další zápas a rezerva Kobylí. Nervózní a vyhecovaný zápas, výhra 4:1 a důležitý Zdeňkův hatrick. V sedmém kole přijely Horní Bojanovice. Tým bránců v devíti lidech jsme dokázali překonat „pouze“ dvakrát a Michal opět udržel čisté konto. Následovalo již zmiňované utkání v Němčicích, nepřízeň pana rozhodčího, bojovná hra srdcem, vítězství 2:0 a trenérovo mytí kopaček všem hráčům. Dalším soupeřem byly Diváky. Krásný výkon, spousta šancí,

po dvou trefách Jožky Zrůny a Jirky Kubíka výhra 4:0 a zasloužená čtrnáctidenní pauza. V dalším kole nás čekalo béčko Nikolčic, již zmiňovaných deset branek Zdeňka a divoké vítězství 16:0! 12. kolo a výlet do vzdálených Velkých Hostěrádek. Utrápené, ale velmi cenné vítězství 2:1 upevnilo naši pozici na čele tabulky, kde jsme zůstali i po zaváhání v dalším zápase ve Starovičkách a remíze 2-2. Poslední letošní zápas v Kurdějově jsme zvládli, zvítězili 5:0 a přečkáme tak zimní přestávku na čele naší skupiny, kde jak všichni doufáme, zůstaneme až do konce sezóny.

Více informací o našem klubu, včetně profilů hráčů a podrobných komentářů jednotlivých zápasů, najdete na našich webových stránkách: www.fkvrbice1959.ic.cz

Dušan Fridrich

Ohlédnutí za sezónou žáků

Družstvo žáků začalo v letošním roce pod vedením trenérského dua Bočko-Bukovský po roční přestávce zaviněné nedostatkem hráčů. První přípravný zápas jsme sehráli v Nikolčicích. Naši kluci a dvě děvčata statečně bojovali, bohužel na starší a fotbalově vyspělejší žáky to nestačilo a prohráli jsme 15:0. Bylo vidět, že Nikolčice mají i mladší žáky, kteří pochytí základy kopané a taktiky už v raném věku a do mužstva starších žáků už přicházejí se základními návyky. Naši kluci a holky ale vědí, že základním stavebním kamenem je trénink, kde se pravidelně pod vedením Miry Bočka viditelně zlepšují.

Podzimní sezonu jsme začali v Boleradicích, kde jsme prohráli vysoko 14:0. Následoval zápas s Brumovicemi a pro

hra jenom 0-3. Další utkání a velmi silné Klobouky 14-0, Bořetice 6-0 a Nosislav 5-2, kde se nám podařilo vstřelit první dva góly. Úspěšným střelcem byl Tadeáš Kubík. Druhé kolo už bylo o poznání lepší. Sice jsme opět prohrávali, ale výsledky už nebyli tak kruté. Boleradice 7-0, Brumovice 3-1, Bořetice 8-1 a poslední zápas podzimu, Nosislav, kde jsme vyhořeli a prohráli 12-0. Nutno podotknout že většina soupeřů je v průměru o rok-dva starší než naše mužstvo a tak se doufáme, bude po odchodu starších hráčů naše hra vyrovnávat s výkony ostatních. Chtěl bych tímto poděkovat hráčům a pochválit celý kolektiv za přístup k zápasům a tréninku a popřát do další sezóny více úspěchů, než tomu bylo letos.

Vladimír Bukovský

#	Tým	PZ	V	R	P	VG:OG	Body
1.	Klobouky	10	10	0	0	76:9	30
2.	Boleradice	10	8	0	2	50:9	24
3.	Nosislav	10	5	0	5	40:23	15
4.	Bořetice	10	5	0	5	31:31	15
5.	Brumovice	10	2	0	8	12:59	6
6.	Vrbice	10	0	0	10	5:83	0

Stavební činnost TJ Družstevník

Akce: TJ Družstevník Vrbice - rekonstrukce sportovního areálu

Dne 27.6.2008 bylo vydáno stavební povolení na akci, která zahrnuje rekonstrukci sportovních šaten s přístavbou a závlahu fotbalového hřiště. Tím byla doplněna administrativní stránka, která zabrala hodně času, úsilí, odříkání a někdy i hodně pevné nervy. Mezi největší problémy patřil výkup a převod pozemků od soukromých osob do vlastnictví tělovýchovné jednoty.

Na podzim roku 2007 byl vypracován projekt - studie stavby na výše uvedené akci. Výbor TJ rozhodl, že v případě získání dotace ze státního rozpočtu, bude akce

realizována. Dotaci se podařilo zajistit, ale největší problém byl v tom, že pozemky na hřišti nebyly ve vlastnictví oddílu. O převod pozemků se pokusil výbor TJ již v roce 1999, ale záměr se nezdařil dotáhnout do konce. Až v loňském roce jsme se do toho pustili s větším úsilím. Po předběžném příslibu všech majitelů pozemků jsme začali s převody od jednotlivých majitelů, kterých bylo téměř 50. Téměř u všech proběhlo vykupování pozemků bez větších problémů, většinou to byli místní, nebo z blízkého okolí. Některé tetičky byly dokonce rády, že

pozemky vykoupi a Stanislav Bíza, který tetičky obcházel, by mohl hodiny vyprávět historky a zajímavosti, které si vylechl.

Velkým zádrhelem bylo, že u dvou pozemků nebylo vyřízeno dědictví. V jednom případě bylo na pozemku 39 oprávněných dědiců. Největší problém bylo sehnat všechny adresy dědiců. Po velkém úsilí, nekonečných telefonátech a osobních setkáních se nám vše podařilo zajistit. V této chvíli je už dědické řízení u konce a my můžeme pozemek vykoupit od nového majitele. V druhém případě byl dědic jenom jeden, ale nepřímý, takže řízení je zdouhavější. Do konce roku by mělo být ale všechno vyřízeno.

Další zádrhel nastal u jedné majitelky, která nám sice pozemek po zdoluhavých jednáních prodat chtěla, ale za neakceptovatelnou cenu. Tady byl první moment, kdy jsme toho chtěli nechat. Ale mělo být ještě hůř. Nakonec se nám dotyčnou paní po nekonečných jednáních podařilo alespoň trochu usměrnit a pozemek jsme vykoupili.

Dalším problémem pozemku, jehož majitelé byli z Čech, bylo, že nám sice pozemek prodat chtěli, ale pouze celý, vč. lesa. Po dohodě výboru jsme byli nuceni pozemek i s lesem vykoupit, protože jsme ho potřebovali k výstavbě. Takže jsme teď majiteli i části lesa.

Jak jsem již výše psal, to nejhorší nás ale čekalo hned na začátku vykupování. Majitel jednoho pozemku nám jeho prodej slíbil. Dokonce již převzal i peníze (bohužel nebyla podepsána smlouva s ověřeným podpisem), ale po týdnu si to rozmyslel s

tím, že nám pozemek neprodá. Že by chtěl jiný pozemek od obce, tak ať zařídíme jeho prodej od obce a pak nám svůj pozemek prodá. Po jednání na zastupitelstvu, kde dotyčný majitel byl osobně, nám opět slíbil, že nám pozemek prodá. Pan starosta mu vysvětlil, že pozemky, které chce, mu obec nemůže prodat, protože je o tyto pozemky právní spor. Po vyřešení právního sporu a pokud to bude možné, tak mu obec pozemky prodá. Bylo vidět, že to dotyčný majitel chápe a že nám pozemek prodá. Nechápal. Naše očekávání bylo marné,

neboť majitel se rozhodl, že nám pozemek neprodá, dokud nebude mít ten pozemek od obce, který chce. A tady byl druhý moment, kdy jsme toho chtěli nechat. Ale po dvou dnech, kdy jsme se z toho vzpamatovávali, jsme si řekli, že když už to máme tak rozjetý (vyřešili jsme dvě dědická řízení, u jednoho

pozemku ještě řešíme exekuci), tak nás nikdo nezastaví. Jak jsme řekli, tak jsme udělali.

Pozemky, které jsme potřebovali vykoupit pro výstavbu, jsme vykoupili. Snad i dotyčný majitel, který nám pozemek zatím neprodal, dojde k rozumu. Měl by dojít na to, že to neděláme pro sebe, ale především pro děti a mládež, aby měli lepší podmínky pro sportování. Při vykupování pozemků patří poděkování nejen celému výboru, ale především Stanislavu Bízovi, který byl takovým styčným důstojníkem, a bez něho by to trvalo asi o trochu déle.

Na stavbu jsme získali dotaci ze státního rozpočtu ve výši 2,70 mil. Kč, zbytek do výše rozpočtu, který činí 3,0 mil. Kč, jsme dodali z vlastních zdrojů. Na akci bylo vypísáno výběrové řízení na dodavatele stavby. Vítězná firma, JS - abacus s.r.o., Hustopeče, zahájila práce 1.9.2008. Při výstavbě se zatím nevyskytují větší problémy. Menší problémy vznikly při dopravě většího množství materiálu (beton, cihly),

ale ty byly vyřešeny.

Do této doby stavba pokračuje dle plánu. V současné době je postavena hrubá stavba přístavby, vč. osazení vazníků. Dále jsou osazena okna, dokončuje se zateplení objektu a podhled ze sádkartonu.

Začínají se provádět vnitřní obklady a dlažba. Začátkem prosince budou prováděny dokončovací práce zdravotnické a elektroinstalace. Na fotbalovém hřišti je kompletně položeno závlahové zařízení, které je již v provozu. Pro závlahu bylo nutné vybudovat novou přípojku vody a osadit nádrže jako zásobníky vody. Doufejme, že nám bude přát počasí, aby mohla být stavba v daném termínu, tj. do konce roku, dokončena a zkolaudována.

Na fotbalovém hřišti se uskutečnily také čtyři brigády. Rozhrmuli jsme hlínu a zatravnili prostor před brankami, uklízeli jsme kolem kabin atd. Brigády se zúčastnili především hráči, kteří po dobře zohrané soutěži, drží partu i mimo fotbalové dění.

Nově zrekonstruované šatny, závlaha fotbalového hřiště a doufejme, že i postup do vyšší soutěže, budou dobrým dárkem k 50. výročí od založení oddílu, které bude v příštím roce.

Milan Herůfek

Rozhovor s trenérem

Do začátku letošní sezony se vedení klubu, za vydatné podpory některých hráčů, podařilo dosadit na post trenéra - Libora Knápka. Vzhledem k tomu, že to má k nám „na kopec“ z Telnice zhruba nějakých 35 kilometrů, a tuto trasu absolvuje někdy až třikrát týdně (tréninky, zápasy...), jsem si už dlouho zahrával s myšlenkou vyzpovídat ho a zjistit důvody jeho návratu. A tak jsem využil zápasové pauzy a položil mu v jedné klidné kavárně ve středu Brna několik otázek o jeho probíhajícímu působení u týmu.

Jaké byly hlavní důvody tvého návratu na pozici trenéra FK Vrbsice 1959?

Můj návrat na pozici trenéra má jenom jeden důvod a to je, že mě oslovil s nabídkou prezident klubu Staňa Bíza. Je pravda, že jsem jej hned na poprvé odmítl s tím, že pokud by zájem trval, byl bych ochotný tým převzít po zimní přestávce. V současné době totiž řeším otázku bydlení (stavba rodinného domku), ale týden jsem na to myslel ve dne v noci a neustále probíral, jestli do toho jít hned nebo ne. Nakonec zapůsobilo vrbecké srdce a já se rozhodl, že to vezmu hned od začátku sezóny. Určitě velký vliv na toto rozhodnutí měl i ten fakt, že se k návratu na Vrbsici rozhodl David Mikulica, se kterým tvoříme trenérské duo. Musím se ovšem přiznat k tomu, že jsem nebyl vůbec překvapen, když jsem přijel na první schůzku s hráči a hráčů se šlo pět.

Tak jsem si v duchu říkal „to nám to pěkně začíná.“ Ale co, nějak bylo, nějak bude, důležitý je dát dohromady tým a podle toho stanovit cíle pro nadcházející sezónu.

V sezóně 2005-06 jsi naposled tým vedl jako trenér, tenkrát s J. Sedláčkem. Co se v našem týmu od té doby změnilo?

Tak to je dobrá otázka, protože i když jsem se už aktivně nepodílel na činnosti ve fotbale na Vrbici, tak jsem samozřejmě sledoval, jak si Vrbice vede, a to prostřednictvím výsledkového servisu na internetu. A můžu říct, že mě hodně mrzely vrbecké neúspěchy. Ale zpět k otázce, co se změnilo? Hlavně se změnil hráčský kádř, někteří hráči ukončili aktivní činnost, na jejich místo přišli jiní a je jen dobře, že až na výjimky mají všichni úzký vztah k Vrbici. Protože, kdo jiný by měl hrát fotbal za Vrbici než Vrběčáci. Nakoupit hráče můžeme vždycky, ale to ještě neznamena, že budeme vyhrávat.

Jaký sis dal před sezónou cíl a jak se mění po vývoji soutěže?

Úplně na začátku letní přípravy jsem si říkal, že dát si nějaký cíl na konečné umístění v nadcházející sezóně není tak důležité, hlavně dát dohromady kluky a stabilizovat tým tak, aby se fotbal na Vrbici líbil fanouškům. No a pak jít zápas od zápasu dál. Ale když začaly tréninky, viděl jsem, že hráčům záleží na tom, aby Vrbice vystoupala z toho bahna loňské sezony. A když se těsně před začátkem sezóny vrátil na Vrbicu Jirka Kubík a přípravné zápasy ukázaly sebranost a herní pohodu celého týmu, cíl jsem malinko přehodnotil. Ten cíl je po podzimu uhrát 30 bodů a tím pádem předpokládám buď vedení v tabulce, nebo umístění do třetího místa. Což samozřejmě znamená, že v zimní přestávce musíme pořádně trénovat a pokusit se postoupit do III. třídy.

Tato situace už jednou nastala. Nemáš strach, že by se to mohlo opakovat? Máš tím na mysli postup v roce 2004 a následný okamžitý sestup.

Postup do III. třídy v sezóně 2003/2004 byl tvrdě vybojovaný a ve většině zápasů jsme zvítězili jen velmi těsným rozdílem. Tento fakt byl z mé strany trochu opomenut a uvědomil jsem si to až s časovým odstupem. Protože ten přestup o třídu výš je poznat okamžitě s prvním soupeřem, jak v nasazení, tak v herním přehledu a v neposlední řadě ve zkušenostech.

A proto cílem v jarní části sezóny nebude jenom postup, ale i stabilizace kádru a systému hry. Byl bych velmi nerad, aby naše hra vypadala... jak bych to řekl... HRRRRR NA NĚ!!!

Který hráč tě nejvíc příjemně překvapil? A co podle tebe stojí za tím, že jsme momentálně první v tabulce?

To je taky zajímavá otázka, protože každý hráč je jiný, má své přednosti i slabiny a na trenérovi je udělat z nich dohromady tým, který bude 90 minut táhnout za jeden provaz. Nerad bych někoho vyzdvihoval, protože si myslím, že zatím má každý nějaké místo v týmu, i když si někdo může myslet, že tomu tak není. Přesto mě ale jeden hráč více než příjemně překvapil. A to Michal Sýkora. Myslím, že přístupem k tréninkům a k životosprávě je největším příkladem pro ostatní a taky je vidět jak roste jeho forma zápas od zápasu. Zatím, že jsme po devátém kole na prvním místě tabulky, stojí hlavně fakt, že hráči v letní přípravě polykali tréninkové dávky dvakrát týdně a herní vyzrállost navrátilců Davida a Jirky je znát na organizaci hry a řešení herních situací. A taky to že David dokáže vytvořit týmového ducha jak v kabině, tak na hřišti i mimo ně.

A naopak. Je něco, nebo někdo, kdo tě zklamal ať už hrou nebo přístupem?

Začnu tím přístupem. Úplně nejvíc mě překvapilo, že Martin Machovský nemá chuť porvat se o místo v týmu a radši prohlásil, že letošní sezónu vypustí. A předvedenou hrou mě trochu zklamal, ono zklamal je asi špatné slovo, spíš si myslím, že se nemůže dostat do herní pohody Jožka Zrúna. Na tréninku, pokud se zúčastnil (v poslední době má pracovní povinnosti) se prosazuje úplně bez problémů, ale v zápasech mu to až tak nejde. Věřím, že se ale v posledním zápase s Diváky chytil a bude tak pokračovat i dál.

Co tréninková morálka? A chystá se na zimu nějaká příprava v teple?

Tréninková morálka v letním období byla více než dobrá, pak přišla první zranění a různé povinnosti hráčů v zaměstnání a v neposlední řadě musím konstatovat, že Vrbice je v centru vinařské oblasti, a tak začalo vinobraní a na tréninky dochází jen torzo týmu. Snad to do konce podzimu nějak doklepem. No a v zimní přestávce je nutné opravdu zamakat, protože to, co se natrénuje v zimě, z toho žije fotbalista celý rok. O tom, jak bude probíhat zimní příprava, už představu mám a jestli v teple nebo v mrazech bude záležet na tom, jak se dohodneme s realizačním týmem. Možná kdyby se našel nějaký movitý sponzor... Takové herní soustředění v nějaké středomořské zemi by taky nemuselo být špatné.

Nebudu se ptát, jestli jsi rád, že se rekonstruují kabiny. Spíš by mě zajímalo, jak moc velký vliv na naši hru bude mít kva-

litnější terén?

Kvalitnější terén ještě neznamena, že naše hra bude kvalitnější. Pro to, aby byla lepší, je nutné, aby všichni ti, kteří nastoupí za Vrbici, chtěli vyhrát a byli ochotni dát do toho všechno. Dřív platilo, že hostující týmy přijížděly na Vrbici s tím, že si od nás body neodvezou, a když jo... tak to nebude zadarmo.

Nemáš chuť si ještě někdy about kopačky a nastoupit do zápasu?

Tak chuť by byla, ale v mém případě to není tak jednoduché, protože jsem před třemi měsíci prodělal operaci pravého kolena. A už mně taky není dvacet, abych bez jakékoliv přípravy nastoupil k zápasu. Ale co není, může časem nastat. Pouze však v případě velké marodky a neúčasti některých hráčů na zápase a za předpokladu, že budu fyzicky připraven.

A ještě poslední otázka. Co říkáš na klubové stránky?

Klubové stránky jsou dobré, ještě doplnit nějaké informace z historie fotbalu na Vrbici a pak už jen průběžně aktualizovat. Jinak si myslím, že ve 21. století je internet nutnost, protože mladší generace se bez něj neobejde. A třeba když si ti mladí přečtou, že se na Vrbici spravilo hřiště tak vstanou od toho počítače a přijdou, že chtějí hrát fotbal.

Tímto bych chtěl Liborovi poděkovat za to, že si na náš rozhovor udělal čas a popřát mu mnoho úspěchů s naším „družstevníčkem“. Doufáme, že další rozhovor spolu budeme dělat po sezóně na téma: Co bylo hlavním faktorem našeho postupu?!!!

Chcete pravou Pizzu do krabice ?? - volejte pizzerii TWISTER
Velké Pavlovice III Tel. 602 581 542 www.twister.cz
Chutná, ručně vyrobená z pravých italských surovin!!!!
Dodáme až do domu - stačí zavolat a objednat si dle své chuti

01. MARGHERITA	90,-
<i>tomatová omáčka, mozzarella</i>	
02. FUNGHI	115,-
<i>tomatová omáčka, mozzarella, žampiony</i>	
03. SALAMI	123,-
<i>tomatová omáčka, mozzarella, salám</i>	
04. PROSCIUTTO	125,-
<i>tomatová omáčka, mozzarella, šunka</i>	
05. HAWAI	121,-
<i>tomatová omáčka, mozzarella, šunka, ananas</i>	
06. BENJI	125,-
<i>tomatová omáčka, mozzarella, šunka, žampiony, olivy</i>	
07. FEFERONI	129,-
<i>tom. omáčka, mozzar., salám, žampiony, feferonky</i>	
08. BOLOGNESE	146,-
<i>tom. omáčka, mozzarella, masová sm., rajčata, uz. sýr, žampiony</i>	
09. TONNO	135,-
<i>tomatová omáčka, mozzarella, tuňák, cibule</i>	
10. MUNO	124,-
<i>tomatová omáčka, mozzarella, šunka, salám, cibule</i>	
11. CAPRI	124,-
<i>tomatová omáčka, mozzarella, slanina, uzený sýr, rajčata</i>	
12. FLORENCE	122,-
<i>tomatová omáčka, mozzarella, žampiony, kukuřice, vejce</i>	
13. VEGETARIANA	119,-
<i>tomat. omáčka, mozzarel., brokolice, rajčata, paprika</i>	
14. QUATTRO STAGIONI	134,-
<i>Salami / Hawai / Funghi / Prosciutto</i>	
15. QUATTRO FORMAGGI	137,-
<i>tomatová omáčka, mozzarella, uzený sýr, niva, hermelín</i>	
16. AGLIO A CIPOLA	122,-
<i>tomatová omáčka, mozzarella, slanina, cibule, česnek</i>	

17. MILANO	129,-
<i>Tomat. omáčka, mozzar., klobása, uzený sýr, feferonky</i>	
18. MAESTRO	125,-
<i>tomatová omáčka, mozzarella, šunka, hermelín, brokolice</i>	
19. POLLO	129,-
<i>tomatová omáčka, mozzarella, kuřecí maso</i>	
20. NAPOLETANA	141,-
<i>tom. omáčka, mozzarella, šunka, žampiony, slanina, vejce, artyčoky</i>	
21. FRUTTI DI MARE	144,-
<i>tomat. omáčka, mozzarella, plody moře, olivy, česnek</i>	
22. SALSICIA	147,-
<i>tomat. omáčka, mozzarella, cibule, uz. sýr, hovězí maso</i>	
23. ROMA	126,-
<i>tomat. omáčka, mozzarella, šunka, vejce, artyčoky</i>	
24. MARINA	129,-
<i>tomat. omáčka, mozzarella, sardele, olivy, cibule</i>	
25. MAFIOSO	146,-
<i>tom. om., mozzarella, uz. sýr, šunka, slanina, klobása, salám</i>	
26. BELLINI	132,-
<i>smetana, mozzarella, brokolice, slanina, česnek, vejce</i>	
27. PIACENZA	128,-
<i>smetana, mozzarella, šunka, špenát, hermelín</i>	
28. MARCHESSINI	122,-
<i>smetana, mozzarella, salám, olivy, kukuřice</i>	
29. SALMONE	167,-
<i>smetana, mozzarella, uzený losos, cibule, olivy</i>	
30. SCAMPI	142,-
<i>smetana, mozzarella, plody moře, kapary, česnek</i>	
31. EXCELENT	133,-
<i>smetana, mozzarella, niva, slanina, česnek</i>	
32. FANTAZIE	90,-
<i>tomatová omáčka nebo smetana, mozzarella + ingredience dle vlastního výběru</i>	

Při objednání nejméně 4 ks pizzy z naší nabídky je doprava na Vrbici ZDARMA !!! Volejte : 602 581 542

PLASTY NEJSOU JEN PET LÁHVE

Také ostatní plast je cennou surovinou.
Vytřídíme ho.
Stačí k tomu využít systém nakládání
s odpadem v naší obci.

JAK SPRÁVNĚ TŘÍDIT PLAST?

DO PYTLŮ S PLASTEM PATŘÍ:

- Sešlápnuté PET láhve
- Plastové obaly od kosmetiky a potravin
- Fólie a sáčky
- Kelímky od jogurtů, tuků a dalších potravin

Pozn. obaly znečištěné potravinami vypláchněte
trochou vlažné vody

NEVHAZUJTE:

- Textilie z umělých vláken
- Linoleum, gumu, molitan
- Plasty s příměsí jiných materiálů (videokazety, kabely)
- Plasty znečištěné zbytky potravin, oleji a chemickými látkami

JE TO SNADNÉ. PŘIDEJTE SE K NÁM.

EKO KOM

HANÁL

ŠVAVOVUR

Cestovní agentura DaNiTour, Ivana Jurášová
Svárov 602, Velké Bílovice

Tel./fax: 519 346 620, mob.:608 523 571, e-mail: info@danitour.cz

Zahájen prodej zájezdů na LÉTO 2009

Využijte nejvyšší slevy za včasný nákup a pobyty pro až 2 děti zdarma

Neváhejte, počet dětí, které neplatí ani letenku, je omezen.
Nečekejte na last minute – ceny jsou podobné a výběr neomezený

Pobyty letecky, autobusem i vlastní dopravou.
Odlety - Brno, Praha, Bratislava, Vídeň i z Německa.
Hotely všech kategorií, apartmány, karavany, stany...

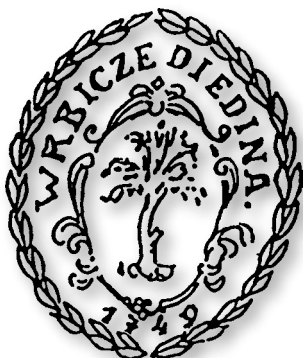
V nabídce také:

- zimní pobyty v tuzemsku i zahraničí – chaty, chalupy, hotely...
- zimní pobyty u moří blízkých (Egypt, Tunisko, Turecko...)
- a exotika (Thajsko, Kuba, SAE, Salvador...)
- široký výběr pobyků v lázních – např. Luhačovice a další lázně v ČR, také lázně na Slovensku (pobyty týdenní i víkendové, možnost včetně procedur)
- vyřídím i lázně příspěvkové

Široký výběr z nabídek mnoha cestovních kanceláří.
Ceny jsou stejné jako u CK, která pobyt organizuje i jako na internetu.
Ušetříte za telefony, poštovné i bankovní převody.
Pomohu s výběrem, vše vyřídím.

Provozní doba: PO-PÁ 16.00-18.00 + ÚT a ČT 9.00-11.00
www.danitour.cz

Společenská kronika

K 20.11.2008 žije v obci 1 101 občanů,
z toho: 892 dospělých a 209 dětí.

Narozené děti:

Berta Jan, Vrbsice 283
Bílková Adéla, Vrbsice 430
Hasíková Leona, Vrbsice 120
Zimová Bára, Vrbsice 384
Střešítková Adriana, Vrbsice 95

Z našeho středu odešli:

Michnová Marie, Vrbsice 25
Dobrovolný Josef, Vrbsice 78
Mikulicová Jarmila, Vrbsice 21
Bukovský Petr, Vrbsice 332
Zálešák Ladislav, Vrbsice 193
Mikulicová Marta, Vrbsice 325
Petrásek Ludvík, Vrbsice 258

Jubilanti:

80 let

Sůkal Václav, Vrbsice 23
Sůkalová Ludmila, Vrbsice 15
Galová Marie, Vrbsice 291
Lukášová Ludmila, Vrbsice 244
Válková Ludmila, Vrbsice 266
Zálešáková Anežka, Vrbsice 86
Bártová Ludmila, Vrbsice 222
Bařinová Ludmila, Vrbsice 336

85 let

Vlachovská Marie, Vrbsice 145

95 let

Svrčková Anna, Vrbsice 172

Upozorňujeme občany, kteří si nepřejí,
aby jejich jubilea byla uveřejněna
ve společenské kronice zpravodaje,
aby tento svůj požadavek oznámili
na obecním úřadě.

Výroční svatby

Víte že stříbrné, zlaté atd. svatby nejsou
vymožeností moderní doby? V 19. století byly v kobyly-
ském kostele jen dvě.

První 9. listopadu 1806 byla opakovaná svatba
při příležitosti 50. výročí uzavření sňatku, a to ženich
Matouš Janošek, 75 let, a nevěsta Alžběta Janoško-
vá, rozená Michnová, 74 let, Vrbsice č. 100, sňatek
provedl farář P. Jan Kraus.

Druhá zlatá svatba byla z Kobyly a to Antonín
Košulič a Terezia Košuličová, rozená Blahová z Kobyly
č. 110.

Ve Vrbsici zemřelo v roce

1800	33 osob
1801	42 osob
1802	17 osob
1803	32 osob
1804	16 osob
1805	38 osob
1806	43 osob
1807	34 osob
1808	32 osob
1809	15 osob
1810	40 osob
1811	35 osob
1812	31 osob
1813	14 osob
1814	24 osob
1815	27 osob
1816	37 osob
1817	24 osob
1818	15 osob, z toho 8 mužů a 7 žen
1819	20 osob, z toho 12 mužů a 8 žen
1820	32 osob, z toho 15 mužů a 17 žen

Augustin Štika

Kulturní akce v roce 2009

10.01.2009	Myslivercký ples
17.01.2009	Krojový ples
31.01.2009	Rodičovský ples
14.02.2009	Maškarní ples
15.02.2009	Dětský karneval
04.04.2009	Výstava vín

DOPISY STAROSTOVI

1. listopadu 14.5.2008

"Všichni dobří rodiči vylíže a ať se Vám v podu' dídine' líbí!"

Je Aužka Petrošková, rozená Fiedrichová (na Šmítkově), býlém Hedonin, bych chtěla tímto vyjádřit, že jsem byla velmi mile překvapena a spokojena s programem k 100. výročí otevření školy, kterou jsem takhle navštěvovala.

Je pravda, že jsme se někdy museli představit, protože jsme se léta neviděli a neviděli jsme v koho jdu a kam jako paradiz. Tu se ale vyonětilo hned na místě.

Jistě jistě bych chtěla poděkovat - přečítají starostou otce a nám která se o tuto slávu poděkovali velký dík!

Všem děkujeme všem jedním s hvězdičkou!

S pozdravem Aužka Petrošková

Vážený pan starosta
Vlastimil Bařina
Obecní úřad
Vrbice

Klebouky u Brna
19.5.2008

Vážený pane staroste,

přijala jsem pozvání na oslavy 100. výročí otevření školy ve Vrbici. Vrbice je mým prvním působištěm. Vyučovala jsem u Vás v letech 1965-69. Z mých prvních záčků jsou dnes padesátníci, ale všechny si je pamatují. Na první působiště se nezapomíná. Jsem příjemně překvapena, jak je ta Vrbice pěkná. Vrátila jsem se domů plná příjemných zážitků. Všechno te u Vás tak zkrásnělo. Na každém kroku je vidět, jak máte tu svou vesničku rádi. Určitě zde hraje roli i to, že většina z Vás tu má pevně zapuštěny kořeny a že tu žijete jako jedna rodina. Sama jsem polovinu života prožila v pohraničí - a to se nedá vůbec srovnávat. Příjemně mě překvapila celá organizace oslav, bohatá účast, vzorný úklid, moderní pojetí mše svaté, hřejivé prostředí v základní škole, moderní podium za kulturním domem, náročný a nádherný program - sledovala jsem vše od začátku až do konce. Příjemně na mne působilo moderování paní ředitelky mateřské školy - její projev vytvářel rodinnou pohodu. Upřímně vyznělo vyjádření vzpomínek na školní léta z úst paní Bařinové. Mám radost, že jsou u nás i místa, kde si školy váží, kde je zřetelné vidět podpora ze strany Obecního úřadu. A ona se to vyplatí!

Te pěkné počasí, které oslavy doprovázelo a které výrazně pomáhalo vytvářet příjemnou pohodu, jste si všichni zasloužili. Prečítám si Váš Obecní zpravodaj - má velmi dobrou úroveň a přítom se mi v myslí vracejí příjemné zážitky.

Děkuji Vám za pozvání.
S pozdravem

Mgr. Marie Tribulevová
A. Tribulevová

Vážený pane starosto,

již několik dní žiji vzpomínkami na sobotu 14.5. - prohlédl jsem si nepořádky obrázky, čtu Zpravodaj, poslouchám CD a v myslí si oživují setkání s mými bývalými žáky.

Vrbice je mou srdcovou záležitostí. V r. 1991 jsem u Boreňky a Mirky Galovské oslavila své 50. narozeniny spolu se svými kolegyňkami a kramými u Brna. Kdyžkoliv se setkám napovírají na krásnou vesnici, školy a hodné lidi.

Pr mnoho letech byla na Vrbici i má dcera - a byla jsem raději, protože, jako dítě tak krásně žije tak rovně.

Vrbice krásná - a to je jistě i Váš násluhou. Ať se Vám všem práce daří, ať se Vrbice rozrůstá ještě do větší krásy a ať jsou u ní stále tak hodné, milé, vstřícné a pohostinné lidi.

Děkuji Vám za pozvání a za prožití tak krásného a pro mne nezapomenutelného dne. Chci věřit, že se k nám ještě vrátím a "soe děti" ještě uvidím.

Šťastnou a radostnou

Zdenka Pádrková

Brno květen 2008

PÁR FOTOGRAFIÍ NA ZÁVĚR

Pf 2009

*Příjemné prožití svátků vánočních
a mnoho úspěchů v osobním
i profesním životě v novém roce
Vám přeje Obec Vrbice*